

Daniele 1

1 Ἐπὶ βασιλέως Ἰωακίμ τῆς Ἰουδαίας ἔτους τρίτου παραγενόμενος Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλώωνος εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπολιόρκει αὐτ'ν.

2 καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ Ἰωακίμ τὸν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ μέρος τι τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου, καὶ ἅπ'νεγκεν αὐτὰ εἰς Βαβυλώνα καὶ ἀπηρεύαστο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλίῳ αὐτοῦ.

3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀβιεσδρι τῷ ἑαυτοῦ ἀρχιευνοῦχῳ ἀγαγεῖν αὐτῶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν μεγιστάνων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους καὶ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων

4 νεανίσκους ἀμόμους καὶ εὐειδεῖς καὶ ἐπιστ'μονας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γραμματικούς καὶ συνετοὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχύοντας ὥστε εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ διάλεκτον Χαλδαϊκὴν

5 καὶ δίδοσθαι αὐτοῖς ἕκθεσιν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέζης καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου, οὗ πίνει ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκπαιδεῦσαι αὐτοὺς ἔτη τρία καὶ ἐκ τούτων στήσαι ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως.

6 καὶ ἦσαν ἐκ τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας Δανιηλ, Ανανίας, Μισαηλ, Ἀζαριᾶς.

7 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα, τῷ μὲν Δανιηλ Βαλτασαρ, τῷ δὲ Ανανία Σεδραχ καὶ τῷ Μισαηλ Μισαχ καὶ τῷ Ἀζαρια Αβδεναγωγ.

8 καὶ ἐνεθυμῆθη Δανιηλ ἐν τῇ καρδίᾳ ὅπως μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῷ δεῖπνῳ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν ᾧ πίνει οἶνω, καὶ ἤξιωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον ἵνα μὴ συμμολυνθῆ.

9 καὶ ἔδωκε κύριος τῷ Δανιηλ τιμὴν καὶ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιευνοῦχου.

10 καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιηλ Ἀγωνιῶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρώσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν ἵνα μὴ ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν διατετραμμένα καὶ ἀσθενῆ παρὰ τοὺς συντρεφομένους ὑμῖν νεανίας τῶν ἀλλογενῶν, καὶ κινδυνεύσω τῷ ἰδίῳ τραχῶλω.

11 καὶ εἶπεν Δανιηλ Ἀβιεσδρι τῷ ἀναδειχθέντι ἀρχιευνοῦχῳ ἐπὶ τὸν Δανιηλ, Ανανιαν, Μισαηλ, Ἀζαριαν

12 Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἐφ' ἡμέρας δέκα, καὶ δοθ'τω ἡμῖν ἀπὸ τῶν ὀσπρίων τῆς γῆς, ὥστε κάπτειν καὶ ὑδροποτεῖν·

13 καὶ ἐὰν φανῆ ἡ ὄψις ἡμῶν διατετραμμένη παρὰ τοὺς ἄλλους νεανίσκους τοὺς ἐσθίοντας ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ δεῖπνου, καθὼς ἐὰν θέλῃς οὕτω χρῆσαι τοῖς παισὶ σου.

14 καὶ ἔχρ'σαστο αὐτοῖς τὸν τρόπον τούτον καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.

15 μετὰ δὲ τὰς δέκα ἡμέρας ἐφάνη ἡ ὄψις αὐτῶν καλὴ καὶ ἡ ἕξις τοῦ σώματος κρείστων τῶν ἄλλων νεανίσκων τῶν ἐσθιόντων τὸ βασιλικὸν δεῖπνον.

16 καὶ ἦν Ἀβιεσδρι ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ ἀντεδίδου αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὀσπρίων.

17 καὶ τοῖς νεανίσκοις ἔδωκεν ὁ κύριος ἐπιστ'μην καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ τέχνῃ· καὶ τῷ Δανιηλ ἔδωκε σύνεσιν ἐν παντὶ ῥ'ματι καὶ ὀράματι καὶ ἐνυπνίοις καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ.

18 μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτούς, καὶ εἰσ'χθησαν ἀπὸ τοῦ ἀρχ(ι)ευνοῦχου πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδοноσορ.

19 καὶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν τοῖς σοφοῖς ὅμοιος τῷ Δανιηλ καὶ Ανανία καὶ Μισαηλ καὶ Ἀζαρια· καὶ ἦσαν παρὰ τῷ βασιλεῖ.

20 καὶ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ συνέσει καὶ παιδείᾳ, ὅσα ἐζ'τῆσε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, κατέλαβεν αὐτοὺς σοφωτέρους δεκαπλασίως ὑπὲρ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς φιλοσόφους τοὺς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· καὶ ἐδόξασεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας καὶ ἀνέδειξεν αὐτοὺς σοφοὺς παρὰ πάντας τοὺς αὐτοῦ ἐν πράγμασιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

21 καὶ ἦν Δανιηλ ἕως τοῦ πρώτου ἔτους τῆς βασιλείας Κύρου βασιλέως Περσῶν.

Daniele 2

1 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδοноσορ συνέβη εἰς ὀράματα καὶ ἐνυπνια ἐμπσεῖν τὸν βασιλέα καὶ ταραχθῆναι ἐν τῷ ἐνυπνίῳ αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἅπ' αὐτοῦ.

2 καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσενεχθῆναι τοὺς ἐπασιδοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς τῶν Χαλδαίων ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνυπνια αὐτοῦ, καὶ παραγενόμενοι ἔστησαν παρὰ τῷ βασιλεῖ.

3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἐνυπνιον ἐώρακα καὶ ἐκιν'θη μου τὸ πνεῦμα· ἐπιγνῶναι οὖν θέλω τὸ ἐνυπνιον.

4 καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί Κύριε βασιλεῦ, τὸν αἰῶνα ζῆθι· ἀνάγγειλον τὸ ἐνυπνιον σου τοῖς παισὶ σου, καὶ ἡμεῖς σοι φράσομεν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ.

5 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τοῖς Χαλδαίοις ὅτι Ἐὰν μὴ ἀπαγγεῖλητέ μοι ἐπ' ἀληθείας τὸ ἐνυπνιον καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητέ μοι, παραδειγματισθ'σεσθε, καὶ ἀναληφθ'σεται ὑμῶν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸ βασιλικόν·

6 ἐὰν δὲ τὸ ἐνυπνιον διασαφ'σητέ μοι καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν ἀναγγεῖλητε, λ'ψεσθε δόματα παντοῖα καὶ δοξασθ'σεσθε ὑπ' ἐμοῦ· δηλώσατέ μοι τὸ ἐνυπνιον καὶ κρίνατε.

7 ἀπεκρίθησαν δὲ ἐκ δευτέρου λέγοντες Βασιλεῦ, τὸ ὄραμα εἰπόν, καὶ οἱ παῖδες σου κρινουσί πρὸς ταῦτα.

8 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε, καθάπερ ἐώρακατε ὅτι ἀπέστη ἅπ' ἐμοῦ τὸ πρᾶγμα· καθάπερ οὖν προστέταχα, οὕτως ἔσται·

9 ἐὰν μὴ τὸ ἐνυπνιον ἀπαγγεῖλητέ μοι ἐπ' ἀληθείας καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητε, θανάτῳ περιπεσεῖσθε· συνείπασθε γὰρ λόγους ψευδεῖς ποι'σασθαι ἐπ' ἐμοῦ, ἕως ἂν ὁ καιρὸς ἀλλοιωθῆ· νῦν οὖν ἐὰν τὸ ῥῆμα εἴπητέ μοι, ὃ τὴν νύκτα ἐώρακα, γνώσομαι ὅτι καὶ τὴν τούτου κρίσιν δηλώσατε.

10 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τοῦ βασιλέως ὅτι Οὐδεὶς τῶν ἐπὶ τῆς γῆς δυν'σεται εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ ὃ ἐώρακε, καθάπερ σὺ ἐρωτᾷς, καὶ πᾶς βασιλεὺς καὶ πᾶς δυνάστης τοιοῦτο πρᾶγμα οὐκ ἐπερωτᾷ πάντα σοφὸν καὶ μάγον καὶ Χαλδαῖον·

11 καὶ ὁ λόγος, ὃν ζητεῖς, βασιλεῦ, βαρὺς ἐστὶ καὶ ἐπίδοξος, καὶ οὐδεὶς ἐστίν, ὃς δηλώσει ταῦτα τῷ βασιλεῖ, εἰ μ'τι ἄγγελος, οὐδ' οὐκ ἔστι κατοικητ'ριον μετὰ πάσης σαρκός· ὅθεν οὐκ ἐνδέχεται γενέσθαι καθάπερ οἶει.

12 τότε ὁ βασιλεὺς στυγνὸς γενόμενος καὶ περίλυπος προσέταξεν ἐξαγαγεῖν πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλωνίας·

13 καὶ ἐδογματίσθη πάντας ἀποκτεῖναι, ἐζητ'θη δὲ ὁ Δανιηλ καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ χάριν τοῦ συναπολέσθαι.

14 τότε Δανιηλ εἶπε βουλήν καὶ γνώμην, ἣν εἶχεν, Αριώχῃ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ᾧ προσέταξεν ἐξαγαγεῖν τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας,

15 καὶ ἐπυνθάνετο αὐτοῦ λέγων Περὶ τίνας δογματίζεται πικρῶς παρὰ τοῦ βασιλέως; τότε τὸ πρόσταγμα ἐσ'μανεν ὁ Αριώχῃ τῷ Δανιηλ.

16 ὁ δὲ Δανιηλ εἰσήλθε ταχέως πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἤξιωσεν ἵνα δοθῆ αὐτῷ χρόνος παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ δηλώσῃ πάντα ἐπὶ τοῦ βασιλέως.

17 τότε ἀπελθὼν Δανιηλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ τῷ Ανανία καὶ Μισαηλ καὶ Ἀζαρια τοῖς συνατάρχοις ὑπέδειξε πάντα·

18 καὶ παρ'γγεῖλε νηστείαν καὶ δέησιν καὶ τιμωρίαν ζητῆσαι παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ ὑψίστου περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως μὴ ἐκδοθῶσι Δανιηλ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς ἀπώλειαν ἅμα τοῖς σοφισταῖς Βαβυλώωνος.

19 τότε τῷ Δαυιθ ἐν ὄραματι ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ τὸ μυστήριον τοῦ βασιλέως ἐξεφάνθη εὐσέμως· τότε Δαυιθ εὐλόγησε τὸν κύριον τὸν ὑψιστον·
20 καὶ ἐκφωνήσας εἶπεν· Ἔσται τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τοῦ μεγάλου εὐλογημένον εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ ἔστι·
21 καὶ αὐτὸς ἄλλοιοὶ καιροὺς καὶ χρόνους, μεθιστῶν βασιλεῖς καὶ καθιστῶν, διδοὺς σοφοὺς σοφίαν καὶ σύνεσιν τοῖς ἐν ἐπιστήμῃ οὖσιν·
22 ἀνακαλύπτων τὰ βαθέα καὶ σκοτεινὰ καὶ γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει καὶ τὰ ἐν τῷ φωτὶ, καὶ παρ' αὐτῷ κατάλυσις·
23 σοί, κύριε τῶν πατέρων μου, ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ φρόνησιν ἔδωκάς μοι καὶ νῦν ἐσ' ἡμᾶς μοι ὅσα ἠξίωσα τοῦ δηλώσαι τῷ βασιλεῖ πρὸς ταῦτα.
24 εἰσελθὼν δὲ Δαυιθ πρὸς τὸν Αριωχ τὸν κατασταθέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας εἶπεν αὐτῷ· Τοὺς μὲν σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας μὴ ἀπολέσης, εἰσάγαγε δέ με πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἕκαστα τῷ βασιλεῖ δηλώσω.
25 τότε Αριωχ κατὰ σπουδὴν εἰσήγαγεν τὸν Δαυιθ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι· Εὗρηκα ἄνθρωπον σοφὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν υἱῶν τῆς Ἰουδαίας, ὃς τῷ βασιλεῖ δηλώσει ἕκαστα.
26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δαυιθ ἐπικαλουμένῳ δὲ Χαλδαῖστί Βαλτασαρ Δυν' ση δηλώσαι μοι τὸ ὄραμα, ὃ εἶδον, καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν·
27 ἐκφωνήσας δὲ ὁ Δαυιθ ἐπὶ τοῦ βασιλέως εἶπεν· Τὸ μυστήριον, ὃ ἐώρακεν ὁ βασιλεὺς, οὐκ ἔστι σοφῶν καὶ φαρμακῶν καὶ ἐπαοιδῶν καὶ γαζαρηνῶν ἢ δ' ἄλλωσις,
28 ἀλλ' ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀνακαλύπτων μυστήρια, ὃς ἐδ' ἄλλωσι τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζήθι· τὸ ἐνύπνιον καὶ τὸ ὄραμα τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτο ἔστι.
29 σύ, βασιλεῦ, κατακλιθεὶς ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἐώρακας πάντα, ὅσα δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, καὶ ὁ ἀνακαλύπτων μυστήρια ἐδ' ἄλλωσέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι.
30 κάμοι δὲ οὐ παρά τὴν σοφίαν τὴν οὖσαν ἐν ἐμοὶ ὑπερ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τὸ μυστήριον τοῦτο ἐξεφάνθη, ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ δηλωθῆναι τῷ βασιλεῖ ἐσημάνθη μοι ἃ ὑπέλαβες τῇ καρδίᾳ σου ἐν γνώσει.
31 καὶ σύ, βασιλεῦ, ἐώρακας, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, καὶ ἦν ἡ εἰκὼν ἐκείνη μεγάλη σφόδρα, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς ἔστ' κει ἐναντίον σου, καὶ ἡ πρόσοψις τῆς εἰκόνης φοβερά·
32 καὶ ἦν ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἀπὸ χρυσοῦ χρηστοῦ, τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες ἀργυροῖ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ,
33 τὰ δὲ σκέλη σιδηρᾶ, οἱ πόδες μέρος μὲν τι σιδ' ρου, μέρος δὲ τι ὀστράκινον.
34 ἐώρακας ἕως ὅτου ἐτήθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνοους καὶ κατ' ἔλεσεν αὐτά.
35 τότε λεπτὰ ἐγένετο ἅμα ὁ σίδηρος καὶ τὸ ὄστρακον καὶ ὁ χαλκὸς καὶ ὁ ἄργυρος καὶ τὸ χρυσεῖον καὶ ἐγένετο ὡσεὶ λεπτότερον ἀχύρου ἐν ἄλωνι, καὶ ἐρρίπισεν αὐτὰ ὁ ἄνεμος ὡστε μὴδὲν καταλειφθῆναι ἐξ αὐτῶν· καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγένετο ὄρος μέγα καὶ ἐπάταξε πάσαν τὴν γῆν.
36 τοῦτο τὸ ὄραμα· καὶ τὴν κρίσιν δὲ ἐροῦμεν ἐπὶ τοῦ βασιλέως.
37 σύ, βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ σοὶ ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν,
38 ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ θηρίων ἀγρίων καὶ πετεινῶν οὐρανοῦ καὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης παρέδωκεν ὑπὸ τὰς χεῖράς σου κυριεύειν πάντων, σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσεῖ.
39 καὶ μετὰ σὲ ἀναστ' ἔσται βασιλεία ἐλάττων σου, καὶ τρίτη βασιλεία ἄλλη χαλκῆ, ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς.

40 καὶ βασιλεία τετάρτη ἰσχυρὰ ὡσπερ ὁ σίδηρος ὁ δαμάζων πάντα καὶ πᾶν δένδρον ἐκκόπτων, καὶ σεισθ' ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.
41 καὶ ὡς ἐώρακας τοὺς πόδας αὐτῆς μέρος μὲν τι ὀστράκου κεραμικοῦ μέρος δὲ τι σιδ' ρου, βασιλεία ἄλλη διμερῆς ἔσται ἐν αὐτῇ, καθάπερ εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ·
42 καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηροῦν μέρος δὲ τι ὀστράκινον, μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρὸν καὶ μέρος τι ἔσται συντετριμμένον.
43 καὶ ὡς εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ, συμμειγρῆς ἔσονται εἰς γένεσιν ἀνθρώπων, οὐκ ἔσονται δὲ ὁμοιοῦντες οὔτε εὐνοοῦντες ἀλλ' ἄλλοις, ὡσπερ οὐδὲ ὁ σίδηρος δύναται συγκραθῆναι τῷ ὀστράκῳ.
44 ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων τούτων στ' ἔσει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἄλλην, ἣτις ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ οὐ φθαρ' ἔσται, καὶ αὕτη ἡ βασιλεία ἄλλο ἔθνος οὐ μὴ ἐάσει, πατάξει δὲ καὶ ἀφανίσει τὰς βασιλείας ταύτας, καὶ αὕτη στ' ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα,
45 καθάπερ ἐώρακας ἐξ ὄρους τμηθῆναι λίθον ἄνευ χειρῶν, καὶ συνηλόησε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν. ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐσ' ἡμᾶς τῷ βασιλεῖ τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, καὶ ἀκριβὲς τὸ ὄραμα, καὶ πιστὴ ἡ τούτου κρίσις.
46 τότε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Δαυιθ καὶ ἐπέταξε θυσίας καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αὐτῷ.
47 καὶ ἐκφωνήσας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δαυιθ εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας ἔστιν ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν βασιλέων ὁ ἐκφαίνων μυστήρια κρυπτὰ μόνος, ὅτι ἐδυνάσθη δηλώσαι τὸ μυστήριον τοῦτο.
48 τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδοноσορ Δαυιθ μεγαλύνας καὶ δοὺς δωρεὰς μεγάλας καὶ πολλὰς κατέστησεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας καὶ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἄρχοντα καὶ ἡγούμενον πάντων τῶν σοφιστῶν Βαβυλωνίας.
49 καὶ Δαυιθ ἠξίωσε τὸν βασιλέα ἵνα κατασταθῶσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ, Μισαχ, Αβδεναγω· καὶ Δαυιθ ἦν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ.

Daniele 3

1 Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς διοικῶν πόλεις καὶ χώρας καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Αἰθιοπίας ἐποίησεν εἰκόνα χρυσεῖν, τὸ ὕψος αὐτῆς πηχῶν ἐξ' ἕκοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς πηχῶν ἕξ, καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ τοῦ περιβόλου χώρας Βαβυλωνίας.
2 καὶ Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς βασιλέων καὶ κυριεύων τῆς οἰκουμένης ὅλης ἀπέστειλεν ἐπισυναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ φυλάς καὶ γλώσσας, στρατῆρας, στρατηγούς, τοπάρχας καὶ ὑπάτους, διοικητὰς καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν κατὰ χώραν καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐλθεῖν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνης τῆς χρυσεῖς, ἣν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς·
3 καὶ ἔστησαν οἱ προγεγραμμένοι κατέναντι τῆς εἰκόνης.
4 καὶ ὁ κήρυξ ἐκ' ἔρρυξε τοῖς ὄχλοις Ὑμῖν παραγγέλλεται, ἔθνη καὶ χώραι, λαοὶ καὶ γλώσσαι·
5 ὅταν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσατε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῖ, ἣν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ βασιλεύς·
6 καὶ πᾶς, ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνῆσῃ, ἐμβαλοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
7 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἦκουσαν πάντα τὰ ἔθνη τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν, πίπτοντα πάντα τὰ ἔθνη, φυλαὶ καὶ γλώσσαι

προσεκύνησαν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἣν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ, κατέναντι τούτου.

8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ προσελθόντες ἄνδρες Χαλδαῖοι διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους

9 καὶ ὑπολαβόντες εἶπον Κύριε βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι·

10 σύ, βασιλεῦ, προσέταξας καὶ ἔκρινας, ἵνα πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν, πεσὼν προσκυνῶσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ.

11 καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνῶσῃ, ἐμβληθῶσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην·

12 εἰσὶ δὲ τινες ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τῆς χώρας τῆς Βαβυλωνίας, Σεδραχ, Μισαχ, Αβδεναγω, οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οὐκ ἐφοβῶθησάν σου τὴν ἐντολὴν καὶ τῷ εἰδώλῳ σου οὐκ ἐλάτρευσαν καὶ τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσοῦ, ἣ ἔστησας, οὐ προσεκύνησαν.

13 τότε Ναβουχοδοноσορ θυμωθεὶς ὀργῇ προσέταξεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδραχ, Μισαχ, Αβδεναγω· τότε οἱ ἄνθρωποι ἤχθησαν πρὸς τὸν βασιλέα.

14 οὓς καὶ συνιδὼν Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τί, Σεδραχ, Μισαχ, Αβδεναγω, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἣν ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε;

15 καὶ νῦν εἰ μὲν ἔχετε ἐτόιμος ἅμα τῷ ἀκούσαι τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν πεσόντες προσκυνῆσαι τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἣ ἔστησα· εἰ δὲ μὴ γε, γινώσκετε ὅτι μὴ προσκυνησάντων ὑμῶν αὐθωρὶ ἐμβληθῶσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ ποῖος θεὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου;

16 ἀποκριθέντες δὲ Σεδραχ, Μισαχ, Αβδεναγω εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ Βασιλεῦ, οὐ χρειαίον ἔχομεν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ἐπιταγῇ ταύτῃ ἀποκριθῆναί σοι·

17 ἔστι γὰρ θεὸς ἐν οὐρανοῖς εἰς κύριος ἡμῶν, ὃν φοβούμεθα, ὃς ἐστὶ δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ἐξελεῖται ἡμᾶς·

18 καὶ τότε φανερόν σοι ἔσται, ὅτι οὔτε τῷ εἰδώλῳ σου λατρεύομεν οὔτε τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσοῦ, ἣν ἔστησας, προσκυνούμεν.

19 τότε Ναβουχοδοноσορ ἐπλῶσθη θυμοῦ, καὶ ἡ μορφή τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη, καὶ ἐπέταξε καῆναι τὴν κάμινον ἐπταπλασίας παρ' ὃ ἔδει αὐτὴν καῆναι·

20 καὶ ἄνδρας ἰσχυροτάτους τῶν ἐν τῇ δυνάμει ἐπέταξε συμποδίσαντας τὸν Σεδραχ, Μισαχ, Αβδεναγω ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

21 τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι συνεποδίσθησαν ἔχοντες τὰ ὑποδῶματα αὐτῶν καὶ τὰς τιάρας αὐτῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν σὺν τῷ ἱματισμῷ αὐτῶν καὶ ἐβλῶθησαν εἰς τὴν κάμινον.

22 ἐπειδὴ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ἤπειγεν καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ὑπὲρ τὸ πρότερον ἐπταπλασίως, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ προχειρισθέντες συμποδίσαντες αὐτοὺς καὶ προσαγαγόντες τῇ καμίνῳ ἐνεβάλασαν εἰς αὐτῶν.

23 τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας τοὺς συμποδίσαντας τοὺς περὶ τὸν Αζαριαν ἐξεληθούσα ἡ φλόξ ἐκ τῆς καμίνου ἐνεπύρισε καὶ ἀπέκτεινεν, αὐτοὶ δὲ συνετηρῶθησαν.

24 Οὕτως

τῶν οὖν προσηύξατο Ανανίας καὶ Αζαρίας καὶ Μισαηλ καὶ ὑμνησαν τῷ κυρίῳ, ὅτε αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς τὴν κάμινον.

25 στα_ς δὲ Αζαρίας προσηύξατο οὕτως καὶ ἀνοιξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐξωμολογεῖτο τῷ κυρίῳ ἅμα τοῖς συνεταίροις αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῷ πυρὶ ὑποκαιομένης τῆς καμίνου ὑπὸ τῶν Χαλδαίων σφόδρα καὶ εἶπαν

26 Εὐλογητο_ς εἶ, κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας,

27 ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ αἱ ὁδοὶ σου εὐθεῖαι, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθιναί,

28 καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ὃ ἐπ' ἄγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν σου τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλημ, διότι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐποίησας πάντα ταῦτα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

29 ὅτι ἡμάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ ἠνομῶσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ νόμου σου οὐχ ὑπήκουσαμεν

30 οὐδὲ συνετηρῶσαμεν οὐδὲ ἐποιῶσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

31 καὶ νῦν πάντα, ὅσα ἡμῖν ἐπ' ἄγαγες, καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας

32 καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἡμῶν ἀνόμων καὶ ἐχθίστων ἀποστατῶν καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

33 καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιξία τὸ στόμα, αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενῶθη τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

34 μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ μὴ διασκεδάσῃς σου τὴν διαθῶκην

35 καὶ μὴ ἀποστῶσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Αβρααμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαακ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραηλ τὸν ἅγιόν σου,

36 ὡς ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων πληθύνει τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

37 ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σ' ἄμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν,

38 καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφῆτης οὐδὲ ἠγούμενος οὐδὲ ὀλοκαύτως οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορά οὐδὲ θυμίαμα οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶν ἐνώπιόν σου καὶ εὐρεῖν ἔλεος·

39 ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι τεταπεινωμένῳ προσδεχθεῖμεν ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἄρνων πίωνων·

40 οὕτω γενέσθω ἡμῶν ἡ θυσία ἐνώπιόν σου σ' ἄμερον καὶ ἐξιλᾶσαι ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί, καὶ τελειώμεν ὄπισθέν σου.

41 καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθα σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς,

42 ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου

43 καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, κύριε.

44 καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντριβείη

45 γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος κύριος ὁ θεὸς καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

46 Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον. καὶ ἠνίκα ἐνεβάλασαν τοὺς τρεῖς εἰς ἅπαξ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἡ κάμινος ἦν διάπυρος κατὰ τὴν θερμασίαν αὐτῆς ἐπταπλασίως, καὶ ὅτε αὐτοὺς ἐνεβάλασαν, οἱ μὲν ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ἦσαν ὑπεράνω αὐτῶν, οἱ δὲ ὑπέκατον ὑποκάτωθεν αὐτῶν νάρθαν καὶ στιππύον καὶ πίσσαν καὶ κληματίδα.

47 καὶ διεχείτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ π' ἄρχαις τεσσαράκοντα ἐννέα

48 καὶ διεζώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

49 ἄγγελος δὲ κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Αζαριαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου

50 καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡσεὶ πνεῦμα δρόσου διασπυρίζον, καὶ οὐχ ἦσαν αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησε καὶ οὐ παρηνώχλησεν αὐτούς.

51 Ἀναλαβόντες δὲ οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος ὕμνον καὶ ἐδόξαζον καὶ εὐλόγουν καὶ ἐξύψουν τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες

52 Εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας,
52 καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπεραϊνετὸν καὶ ὑπερυψωμένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
53 εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.
54 εὐλογητὸς εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ ὑμνητὸς καὶ ὑπερυψωμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.
55 εὐλογητὸς εἶ, ὁ βλέπων ἀβύσσους καθ' ἕνα χερουβιμ, καὶ αἰνετὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.
56 εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ στερεώματι καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.
57 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
58 εὐλογεῖτε, ἄγγελοι κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
59 εὐλογεῖτε, οὐρανοί, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
60 εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
61 εὐλογεῖτε, πάσαι αἱ δυνάμεις κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
62 εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελ' νη, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
63 εὐλογεῖτε, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
64 εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
65 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
66 εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καύμα, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
67 εὐλογεῖτε, ῥίγος καὶ ψύχος, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
68 εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
69 εὐλογεῖτε, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
70 εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
71 εὐλογεῖτε, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
72 εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
73 εὐλογεῖτε, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
74 εὐλογεῖτω ἡ γῆ τὸν κύριον ὑμνεῖτω καὶ ὑπερυψοῦτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
75 εὐλογεῖτε, ὄρη καὶ βουνοί, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
76 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ φυόμενα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
77 εὐλογεῖτε, αἶ πηγαί, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
78 εὐλογεῖτε, θάλασσαι καὶ ποταμοί, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
79 εὐλογεῖτε, κ' τη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
80 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
81 εὐλογεῖτε, τετράποδα καὶ θηρία τῆς γῆς, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
82 εὐλογεῖτε, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
83 εὐλογεῖτε, Ἰσραὴλ, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
84 εὐλογεῖτε, ἱερεῖς, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

85 εὐλογεῖτε, δοῦλοι, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
86 εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰι δικαίων, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
87 εὐλογεῖτε, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ καρδίᾳ, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
88 εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαήλ, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ἄδου καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς θανάτου καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ μέσου καιομένης φλογὸς καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.
89 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
90 εὐλογεῖτε, πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν θεὸν τῶν θεῶν ὑμνεῖτε καὶ ἐξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων.
91 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα ὑμνούντων αὐτῶν καὶ ἐστῶς ἐθεώρει αὐτοὺς ζῶντας, τότε Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς ἐθαύμασε καὶ ἀνέστη σπεύσας καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ
92 Ἰδοὺ ἐγὼ ὄρω ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους περιπατοῦντας ἐν τῷ πυρὶ, καὶ φθορὰ οὐδεμία ἐγεν'θη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τετάρτου ὁμοίωμα ἀγγέλου θεοῦ.
93 καὶ προσελθὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου (τῆς) καιομένης τῷ πυρὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος Σεδραχ, Μισαχ, Αβδοναγω οἱ παῖδες τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε ἐκ τοῦ πυρὸς. οὕτως οὖν ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς.
94 καὶ συν'χθησαν οἱ ὑπατοὶ, τοπάρχαι καὶ ἀρχιπατριῶται καὶ οἱ φίλοι τοῦ βασιλέως καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, ὅτι οὐχ ἦψατο τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν οὐ κατεκάρησαν καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν, οὐδὲ ὀσμὴ τοῦ πυρὸς ἦν ἐν αὐτοῖς.
95 ὑπολαβὼν δὲ Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σεδραχ, Μισαχ, Αβδοναγω, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔσωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐλπίσαντας ἐπ' αὐτόν, τὴν γὰρ προσταγὴν τοῦ βασιλέως ἠθέτησαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς ἐμπυρισμόν, ἵνα μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυν'σωσι θεῷ ἑτέρῳ ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν.
96 καὶ νῦν ἐγὼ κρίνω ἵνα πᾶν ἔθνος καὶ πάσαι φυλαὶ καὶ πάσαι γλώσσαι, ὃς ἂν βλασφημ'σῃ εἰς τὸν κύριον τὸν θεὸν Σεδραχ, Μισαχ, Αβδοναγω, διαμελισθ'σεται καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ δημευθ'σεται, διότι οὐκ ἔστιν θεὸς ἕτερος ὃς δυν'σεται ἐξελέσθαι οὕτως.
97 οὕτως οὖν ὁ βασιλεὺς τῷ Σεδραχ, Μισαχ, Αβδοναγω ἐξουσίαν δούς ἐφ' ὅλης τῆς χώρας κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας.

Daniele 4

4 Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδονοσορ εἶπεν Εἰρηνεύων ἡμην ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ εὐθηνῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.
5 ἐνύπνιον εἶδον καὶ εὐλαβ'θην, καὶ φόβος μοι ἐπέπεσεν.
10 ἐκάθευδον καὶ ἰδοὺ δένδρον ὑψηλὸν φυόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ὄρασις αὐτοῦ μεγάλη, καὶ οὐκ ἦν ἄλλο ὅμοιον αὐτῷ.
12 οἱ κλάδοι αὐτοῦ τῷ μ'κει ὡς σταδίων τριάκοντα, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ ἐσκίαζον πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐνόσσευον ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐχορ'γει πᾶσι τοῖς ζῴοις.
11 καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ μεγάλη ἡ κορυφή αὐτοῦ ἤγγιζεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ ἕως τῶν νεφελῶν πληροῦν τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελ' νη ἐν αὐτῷ ᾤκουν καὶ ἐφώτιζον πᾶσαν τὴν γῆν.
13 ἐθεώρουν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ἰδοὺ ἀγγελος ἀπεστάλη ἐν ἰσχύϊ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

14 και ἐφώνησε και εἶπεν αὐτῷ Ἐκκόψατε αὐτό και καταφθείρατε αὐτό· προστέακται γάρ ἀπό τοῦ ὑψίστου ἐκριζῶσαι και ἀχρειῶσαι αὐτό.

15 και οὕτως εἶπε Ρίζαν μίαν ἄφετε αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ, ὅπως μετά τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐν τοῖς ὄρεσι χόρτον ὡς βοῦς νέμηται·

16 και ἀπό τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀλλοιωθῆ, και ἐπτά ἔτη βοσκηθῆ σὺν αὐτοῖς,

17 ἕως ἂν γνῶ τὸν κύριον τοῦ οὐρανοῦ ἐξουσίαν ἔχειν πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ και τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, και ὅσα ἂν θέλη, ποιεῖ ἐν αὐτοῖς.

17α μου ἐξεκόπη ἐν ἡμέρα μιᾷ, και ἡ καταφθορά αὐτοῦ ἐν ὥρα μιᾷ τῆς ἡμέρας, και οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἐδόθησαν εἰς πάντα ἄνεμον, και εἰλκύσθη και ἐρρίφη και τὸν χόρτον τῆς γῆς μετά τῶν θηρίων τῆς γῆς ἤσθιε και εἰς φυλακὴν παρεδόθη και ἐν πέδαις και ἐν χειροπέδαις χαλκαῖς ἐδέθη ὑπ' αὐτῶν. σφόδρα ἐθαύμασα ἐπὶ πάσι τούτοις, και ὁ ὕπνος μου ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

18 και ἀναστὰς τὸ πρωὶ ἐκ τῆς κοίτης μου ἐκάλεσα τὸν Δανιηλ τὸν ἄρχοντα τῶν σοφιστῶν και τὸν ἡγουμένον τῶν κρινόντων τὰ ἐνύπνια και διηγησάμην αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον, και ὑπέδειξέ μοι πάντα τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ.

19 μεγάλην δὲ ἐθαύμασεν ὁ Δανιηλ, και ὑπόνοια κατέσπευδεν αὐτόν, και φοβηθεὶς τρόμου λαβόντος αὐτόν και ἀλλοιωθείσης τῆς ὀράσεως αὐτοῦ κινῶσας τὴν κεφαλὴν ὥραν μίαν ἀποθανύμασας ἀπεκρίθη μοι φωνῇ πρᾶξι Βασιλεῦ, τὸ ἐνύπνιον τοῦτο τοῖς μισουσί σε και ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐπέλθοι.

20 τὸ δένδρον τὸ ἐν τῇ γῆ πεφυτευμένον, οὐ ἡ ὄρασις μεγάλη, σὺ εἶ, Βασιλεῦ.

21 και πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὰ νοσσεύοντα ἐν αὐτῷ ἡ ἰσχὺς τῆς γῆς και τῶν ἐθνῶν και τῶν γλωσσῶν πασῶν ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς και πάσαι αἱ χῶραι σοὶ δουλεύουσι.

22 τὸ δὲ ἀνυψωθῆναι τὸ δένδρον ἐκεῖνο και ἐγγίσει τῷ οὐρανῷ και τὸ κύτος αὐτοῦ ἄψασθαι τῶν νεφελῶν· σὺ, Βασιλεῦ, ὑψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς, ὑψώθη σου ἡ καρδία ὑπερηφανία και ἰσχύϊ τὰ πρὸς τὸν ἅγιον και τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· τὰ ἔργα σου ὤφθη, καθότι ἐξερῶμασας τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ τοῦ ἡγιασμένου.

23 και ἡ ὄρασις, ἦν εἶδες, ὅτι ἄγγελος ἐν ἰσχύϊ ἀπεστάλη παρὰ τοῦ κυρίου και ὅτι εἶπεν ἐξᾶραι τὸ δένδρον και ἐκκόψαι· ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου ἦξει ἐπὶ σέ,

24 και ὁ ὕψιστος και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπὶ σὲ κατατρέχουσιν·

25 εἰς φυλακὴν ἀπάξουσί σε και εἰς τόπον ἔρημον ἀποστελοῦσί σε.

26 και ἡ ρίζα τοῦ δένδρου ἡ ἀφθεῖσα, ἐπεὶ οὐκ ἐξεριζώθη· ὁ τόπος τοῦ θρόνου σου σοὶ συντηρηθῆσεται εἰς καιρὸν και ὥραν. ἰδοὺ ἐπὶ σὲ ἐτοιμάζονται και μαστιγώσουσί σε και ἐπάξουσι τὰ κεκριμένα ἐπὶ σέ.

27 κύριος ζῆ ἐν οὐρανῷ, και ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐπὶ πάση τῇ γῆ· αὐτοῦ δεῖσθαι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου και πάσας τὰς ἀδικίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, ἵνα ἐπιείκεια δοθῆ σοὶ και πολυῖμερος γένῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας σου, και μὴ καταφθείρη σε. τούτους τοὺς λόγους ἀγάπησον· ἀκριβῆς γάρ μου ὁ λόγος, και πλῆρης ὁ χρόνος σου.

28 και ἐπὶ συντελείᾳ τῶν λόγων Ναβουχοδοноσορ, ὡς ἤκουσε τὴν κρίσιν τοῦ ὀράματος, τοὺς λόγους ἐν τῇ καρδίᾳ συνετῆρσε.

29 και μετά μηνᾶς δώδεκα ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως μετά πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ περιεπάτει και ἐπὶ τῶν πύργων αὐτῆς διεπορεύετο

30 και ἀποκριθεὶς εἶπεν Αὐτῆ ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἦν ἐγὼ ὠκοδόμησα, και οἶκος βασιλείας μου ἐν ἰσχύϊ κράτους μου κληθῆσεται εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου.

31 και ἐπὶ συντελείας τοῦ λόγου αὐτοῦ φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκουσε Σοὶ λέγεται, Ναβουχοδοноσορ Βασιλεῦ, ἡ βασιλεία Βαβυλῶνος ἀφήρηταί σου και ἐτέρῳ δίδοται, ἐξουθενημένῳ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ οἴκῳ σου· ἰδοὺ ἐγὼ καθίστημι αὐτόν ἐπὶ τῆς βασιλείας σου, και τὴν ἐξουσίαν σου και τὴν δόξαν σου και τὴν τρυφῆν σου παραλῶνεται, ὅπως ἐπιγῶς ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, και ᾧ ἐὰν βούληται δώσει αὐτῷ· ἕως δὲ ἡλίου ἀνατολῆς Βασιλεὺς ἕτερος εὐφρανθῆσεται ἐν τῷ οἴκῳ σου και κρατῆσει τῆς δόξης σου και τῆς ἰσχύος σου και τῆς ἐξουσίας σου.

32 και οἱ ἄγγελοι διώξονται σε ἐπὶ ἔτη ἐπτά, και οὐ μὴ ὀφθῆς οὐδ' οὐ μὴ λαλῆσῃς μετά παντός ἀνθρώπου· χόρτον ὡς βοῦν σε ψωμίσουσι, και ἀπὸ τῆς χλόης τῆς γῆς ἔσται ἡ νομῆ σου· ἰδοὺ ἀντὶ τῆς δόξης σου δῶσουσί σε, και τὸν οἶκον τῆς τρυφῆς σου και τὴν βασιλείαν σου ἕτερος ἔξει.

33 ἕως δὲ πρωὶ πάντα τελεσθῆσεται ἐπὶ σέ, Ναβουχοδοноσορ Βασιλεῦ Βαβυλῶνος, και οὐχ ὕστερῆσει ἀπὸ πάντων τούτων οὐθέν.

33α Ναβουχοδοноσορ Βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπτά ἔτη ἐπέδῃσθαι· χόρτον ὡς βοῦν ἐψωμίσαν με, και ἀπὸ τῆς χλόης τῆς γῆς ἤσθιον. και μετά ἔτη ἐπτά ἔδωκα τὴν ψυχῆν μου εἰς δέησιν και ἤξιώσα περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου και τὰ πρόσωπον κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ και περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου ἔδεῃσθαι.

33β αἱ τρίχες μου ἐγένοντο ὡς πτέρυγες ἀετοῦ, οἱ ὄνυχές μου ὡσεὶ λέοντος· ἠλλοιώθη ἡ σὰρξ μου και ἡ καρδία μου, γυμνὸς περιεπάτου μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς. ἐνύπνιον εἶδον, και ὑπόνοιά με εἰλῶφασι, και διὰ χρόνου ὕπνος με ἔλαβε πολὺς και νυσταγμὸς ἐπέπεσέ μοι.

34 και ἐπὶ συντελείᾳ τῶν ἐπτά ἐτῶν ὁ χρόνος μου τῆς ἀπολυτρώσεως ἠλθε, και αἱ ἁμαρτίαι μου και αἱ ἄγνοιαί μου ἐπληρώθησαν ἐναντίον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ· και ἐδεῃσθαι περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου, και ἰδοὺ ἄγγελος εἰς ἐκάλεσέ με ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγων Ναβουχοδοноσορ, δουλεύσον τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ τῷ ἁγίῳ και δὸς δόξαν τῷ ὑψίστῳ· τὸ βασιλεῖον τοῦ ἔθνους σου σοὶ ἀποδίδοται.

36 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκατεστάθη ἡ βασιλεία μου ἐμοί, και ἡ δόξα μου ἀπεδόθη μοι.

37 τῷ ὑψίστῳ ἀνθομολογοῦμαι και αἰνῶ τῷ κτίσαντι τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν και τὰς θαλάσσας και τοὺς ποταμούς και πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ἐξομολογοῦμαι και αἰνῶ, ὅτι αὐτός ἐστι θεὸς τῶν θεῶν και κύριος τῶν κυρίων και Βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ὅτι αὐτὸς ποιεῖ σημεῖα και τέρατα και ἄλλοιοῖ καιροὺς και χρόνους ἀφαιρῶν βασιλείαν βασιλέων και καθιστῶν ἑτέρους ἀντ' αὐτῶν.

37α τοῦ νῦν αὐτῷ λατρεύσω, και ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ τρόμος εἴληφέ με, και πάντας τοὺς ἁγίους αὐτοῦ αἰνῶ· οἱ γὰρ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἰσχύϊν ἀποστρέψαι βασιλείαν βασιλέως εἰς ἕτερον βασιλέα και ἀποκτεῖναι και ζῆν ποιῆσαι και ποιῆσαι σημεῖα και θαυμάσια μεγάλα και φοβερά και ἄλλοιώσαι ὑπερμεγέθη πράγματα, καθὼς ἐποίησεν ἐν ἐμοί ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ και ἠλλοίωσεν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλα πράγματα. ἐγὼ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς βασιλείας μου περὶ τῆς ψυχῆς μου τῷ ὑψίστῳ θυσίας προσοίσω εἰς ὄσμην εὐωδίας τῷ κυρίῳ και τὸ ἀρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶ, ἐγὼ και ὁ λαός μου, τὸ ἔθνος μου και αἱ χῶραι μου αἱ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου. και ὅσοι ἐλάλησαν εἰς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, και ὅσοι ἂν καταληθῶσι λαλοῦντές τι, τούτους κατακρινῶ θανάτῳ.

37β δὲ ὁ Βασιλεὺς Ναβουχοδοноσορ ἐπιστολήν ἐγκύκλιον πάσι τοῖς κατὰ τόπον ἔθνεσι και χῶραις και γλώσσαις πάσαις ταῖς οἰκουμέναις ἐν πάσαις ταῖς χῶραις ἐν γενεαῖς και γενεαῖς Κυρίῳ τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ αἰνεῖτε και θυσίαν και προσφοράν προσφέρετε αὐτῷ ἐνδόξως· ἐγὼ Βασιλεὺς βασιλέων ἀνθομολογοῦμαι αὐτῷ

ἐνδόξως, ὅτι οὕτως ἐποίησε μετ' ἐμοῦ· ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκάθισέ με ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ τῆς ἐξουσίας μου καὶ τῆς βασιλείας μου ἐν τῷ λαῷ μου ἐκράτησα, καὶ ἡ μεγαλωσύνη μου ἀποκατεστάθη μοι.

37ξ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ πάσαις ταῖς χώραις καὶ πᾶσι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν αὐταῖς· εἰρ' νη ὑμῖν πληθυνθεῖν ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ νῦν ὑποδείξω ὑμῖν τὰς πράξεις, ἃς ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ θεὸς ὁ μέγας· ἔδοξε δέ μοι ἀποδείξαι ὑμῖν καὶ τοῖς σοφισταῖς ὑμῶν ὅτι ἔστι θεός, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ μεγάλα, τὸ βασιλεῖον αὐτοῦ βασιλεῖον εἰς τὸν αἰῶνα, ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς, καὶ ἀπέστειλεν ἐπιστολάς περὶ πάντων τῶν γενηθέντων αὐτῷ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς οὖσιν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ἐν ἡμέρᾳ ἐγκαινισμῶν τῶν βασιλείων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ἐκάλεσεν ἄνδρας δισχιλίους. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Βαλτασαρ ἀνυψούμενος ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ καυχώμενος ἐπήνεσε πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τοὺς χωνευτοὺς καὶ γλυπτοὺς ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ οὐκ ἔδωκεν αἴνεσιν. ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐξήλθον δάκτυλοι ὡσεὶ ἀνθρώπου καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τοῦ τοίχου οἴκου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κονιάματος κατέναντι τοῦ λάχνους Μανη φαρῆς θεκελ. ἔστι δὲ ἡ ἑρμηνεία αὐτῶν· μανη ἠρίθμηται, φαρῆς ἐξήρηται, θεκελ ἔσταται.

Daniele 5

1 Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἐστιατορίαν μεγάλην τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ καὶ ἔπινεν οἶνον.

2 καὶ ἀνυψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ἐνέγκαι τὰ σκεύη τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, ἃ ἤνεγκε Ναβουχοδοноσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερουσαλημ, καὶ οἰνοχοῆσαι ἐν αὐτοῖς τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ.

3 καὶ ἠνέχθη, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς

4 καὶ ἠυλόγουν τὰ εἶδωλα τὰ χειροποίητα αὐτῶν, καὶ τὸν θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν.

5 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐξήλθον δάκτυλοι ὡσεὶ χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κονιάματος κατέναντι τοῦ φωτὸς ἔναντι τοῦ βασιλέως Βαλτασαρ, καὶ εἶδε χεῖρα γράφουσαν.

6 καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἠλλοιώθη, καὶ φόβοι καὶ ὑπόνοιαι αὐτὸν κατέσπευδον. ἔσπευσεν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐξανέστη καὶ ἔωρα τὴν γραφὴν ἐκείνην, καὶ οἱ συνεταῖροί του κύκλῳ αὐτοῦ ἐκαυχῶντο.

7 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφώνησε φωνῇ μεγάλη καλέσαι τοὺς ἐπαοιδούς καὶ φαρμακοὺς καὶ Χαλδαίους καὶ γαζαρηνοὺς ἀπαγγεῖλαι τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς. καὶ εἰσεπορεύοντο ἐπὶ θεωρίαν ἰδεῖν τὴν γραφ'ν, καὶ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς οὐκ ἐδύναντο συγκρίναι τῷ βασιλεῖ. τότε ὁ βασιλεὺς ἐξέθηκε πρόσταγμα λέγων Πᾶς ἄν'ρ, ὃς ἂν ὑποδείξῃ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς, στολιεῖ αὐτὸν πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθ'σει αὐτῷ, καὶ δοθ'σεται αὐτῷ ἐξουσία τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας.

8 καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαοιδοὶ καὶ φαρμακοὶ καὶ γαζαρηνοί, καὶ οὐκ ἠδύνατο οὐδεὶς τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἀπαγγεῖλαι.

9 τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὴν βασίλισσαν περὶ τοῦ σημείου καὶ ὑπέδειξεν αὐτῇ, ὡς μέγα ἐστὶ, καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐ δύναται ἀπαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς.

10 τότε ἡ βασίλισσα ἐμ'σθη πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ Δανιηλ, ὃς ἦν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας,

11 καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ· Ὁ ἄνθρωπος ἐπιστ'μων ἦν καὶ σοφὸς καὶ ὑπερέχων πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος,

12 καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ ἐστὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου τοῦ βασιλέως συγκρίματα ὑπέρογκα ὑπέδειξε Ναβουχοδοноσορ τῷ πατρί σου.

13 τότε Δανιηλ εἰσ'χθη πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ

16 Ὁ Δανιηλ, δύνη μοι ὑποδείξαι τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς; καὶ στολιῶ σε πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθ'σω σοι, καὶ ἔξεις ἐξουσίαν τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας μου.

17 τότε Δανιηλ ἔστη κατέναντι τῆς γραφῆς καὶ ἀνέγνω καὶ οὕτως ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ· Αὕτη ἡ γραφ' Ἠρίθμηται, κατελογίσθη, ἐξήρηται· καὶ ἔστη ἡ γράψασα χεῖρ. καὶ αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτῶν.

23 βασιλεῦ, σὺ ἐποι'σω ἐστιατορίαν τοῖς φίλοις σου καὶ ἔπινες οἶνον, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἠνέχθη σοι, καὶ ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς σὺ καὶ οἱ μεγιστάνες σου καὶ ἠνέσατε πάντα τὰ εἶδωλα τὰ χειροποίητα τῶν ἀνθρώπων· καὶ τῷ θεῷ τῷ ζῶντι οὐκ εὐλογ'σατε, καὶ τὸ πνεῦμά σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ τὸ βασιλεῖόν σου αὐτὸς ἔδωκε σοι, καὶ οὐκ εὐλόγησας αὐτὸν οὐδὲ ἤνεσας αὐτῷ.

26 τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἠρίθμηται ὁ χρόνος σου τῆς -βασιλείας, ἀπολ'γει ἡ βασιλεία σου, συντέμνηται καὶ -συντετέλεσται ἡ βασιλεία σου, τοῖς Μ'δοις καὶ τοῖς Πέρσαις -δίδοται.

29 τότε Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐνέδυσσε τὸν Δανιηλ πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιέθηκεν αὐτῷ καὶ ἔδωκεν ἐξουσίαν αὐτῷ τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

30 καὶ τὸ σύγκριμα ἐπῆλθε Βαλτασαρ τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸ βασιλεῖον ἐξήρηται ἀπὸ τῶν Χαλδαίων καὶ ἐδόθη τοῖς Μ'δοις καὶ τοῖς Πέρσαις.

Daniele 6

1 καὶ Ἀρταξέρξης ὁ τῶν Μ'δων παρέλαβε τὴν βασιλείαν. Καὶ Δαρείος πλ'ρης τῶν ἡμερῶν καὶ ἔνδοξος ἐν γ'ρει·

2 καὶ κατέστησε σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ

3 καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄνδρας τρεῖς ἡγουμένους αὐτῶν, καὶ Δανιηλ εἷς ἦν τῶν τριῶν ἀνδρῶν

4 ὑπὲρ πάντας ἔχων ἐξουσίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ. καὶ Δανιηλ ἦν ἐνδεδυμένος πορφύραν καὶ μέγας καὶ ἔνδοξος ἔναντι Δαρείου τοῦ βασιλέως, καθότι ἦν ἔνδοξος καὶ ἐπιστ'μων καὶ συνετός, καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ, καὶ εὐδοκίμος ἐν ταῖς πραγματείαις τοῦ βασιλέως, αἷς ἔπρασσε. τότε ὁ βασιλεὺς ἐβουλεύσατο καταστήσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας, οὓς κατέστησε μετ' αὐτοῦ, καὶ σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ.

5 ὅτε δὲ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καταστήσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τότε βουλὴν καὶ γνώμην ἐβουλεύσαντο ἐν ἑαυτοῖς οἱ δύο νεανίσκοι πρὸς ἄλλ'λους λέγοντες, ἐπεὶ οὐδεμίαν ἁμαρτίαν οὐδὲ ἄγνοιαν ἠύρισκον κατὰ τοῦ Δανιηλ περὶ ἧς κατηγορ'σουσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα,

6 καὶ εἶπαν Δεῦτε στ'σωμεν ὀρισμὸν καθ' ἑαυτῶν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἀξιώσει ἀξίωμα καὶ οὐ μὴ εὐξῆται εὐχὴν ἀπὸ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἡ παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλέως· εἰ δὲ μ', ἀποθανεῖται· ἵνα ἦττ'σωσι τὸν Δανιηλ ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ ῥιφῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. ἤδεισαν γὰρ ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρίς τῆς ἡμέρας.

7 τότε προσ'λθοσαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι καὶ εἶπαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως

8 Ὁρισμὸν καὶ στάσιν ἐστ'σωμεν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν εὐξῆται εὐχὴν ἢ ἀξίωση ἀξίωμά τι παρὰ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἡ παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ῥιφ'σεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

9 καὶ ἠξίωσαν τὸν βασιλέα ἵνα στ'ση τὸν ὀρισμὸν καὶ μὴ ἀλλοιώσῃ αὐτόν, διότι ἤδεισαν ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται τρίς τῆς ἡμέρας, ἵνα ἦττηθῇ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ῥιφῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

10 και οὕτως ὁ βασιλεὺς Δαρείος ἔστησε καὶ ἐκύρωσεν.
11 ἐπιγνοὺς δὲ Δανιηλ τὸν ὄρισμόν, ὃν ἔστησε κατ' αὐτοῦ, θυρίδας ἠνοιξεν ἐν τῷ ὑπερφῶ αὐτοῦ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας, καθὼς ἐποίει ἔμπροσθεν, καὶ ἐδεῖτο.
12 καὶ αὐτοὶ ἐτ' ῥησαν τὸν Δανιηλ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν εὐχόμενον τρὶς τῆς ἡμέρας καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
13 τότε οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐνέτυχον τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν Δαρείε βασιλεῦ, οὐχ ὄρισμόν ὠρίσω ἵνα πᾶς ἄνθρωπος μὴ εὐξῆται εὐχὴν μηδὲ ἀξιώση ἀξίωμα παρὰ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλὰ παρὰ σοῦ, βασιλεῦ· εἰ δὲ μὴ, ῥίψ' σεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκριβῆς ὁ λόγος, καὶ μενεῖ ὁ ὄρισμός.
13α εἶπον αὐτῷ Ὀρκίζομέν σε τοῖς Μῶδων καὶ Περσῶν δόγμασιν, ἵνα μὴ ἀλλοιώσης τὸ πρόσταγμα μηδὲ θαυμάσης πρόσωπον καὶ ἵνα μὴ ἐλαττώσης τι τῶν εἰρημένων καὶ κολάσης τὸν ἄνθρωπον, ὃς οὐκ ἐνέμεινε τῷ ὀρισμῷ τούτῳ. καὶ εἶπεν Οὕτως ποι' σω καθὼς λέγετε, καὶ ἔστηκέ μοι τοῦτο.
14 καὶ εἶπαν Ἰδοὺ εὐρομεν Δανιηλ τὸν φίλον σου εὐχόμενον καὶ δεόμενον τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας.
15 καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν ῥιφῆναι τὸν Δανιηλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων κατὰ τὸν ὄρισμόν, ὃν ἔστησε κατ' αὐτοῦ. τότε ὁ βασιλεὺς σφόδρα ἔλυπ' ἤθη ἐπὶ τῷ Δανιηλ καὶ ἐβό' θει τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτὸν ἕως δυσμῶν ἡλίου ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν σατραπῶν
16 καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐξελεῖσθαι αὐτὸν ἀπ' αὐτῶν.
17 ἀναβο' σας δὲ Δαρείος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιηλ Ὁ θεός σου, ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς τρὶς τῆς ἡμέρας, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων· ἕως πρωὶ θάρρει.
18 τότε Δανιηλ ἐρρίφη εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ ἠνέχθη λίθος καὶ ἐτέθη εἰς τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐν τοῖς δακτυλίοις τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀπ' αὐτῶν ἀρθῆ ὁ Δανιηλ ἢ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀνασπάσῃ ἐκ τοῦ λάκκου.
19 τότε ὑπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ ἠγλίσθη νῆστις καὶ ἦν λυπούμενος περὶ τοῦ Δανιηλ. τότε ὁ θεὸς τοῦ Δανιηλ πρόνοιαν ποιούμενος αὐτοῦ ἀπέκλεισε τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δανιηλ.
20 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρείος ᾤρθρισε πρωὶ καὶ παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς σατράπας καὶ πορευθεὶς ἔστη ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ λάκκου τῶν λεόντων.
21 τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Δανιηλ φωνῆ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ λέγων ὦ Δανιηλ, εἰ ἄρα ζῆς, καὶ ὁ θεὸς σου, ᾧ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, σέσωκέ σε ἀπὸ τῶν λεόντων, καὶ οὐκ ἤχρειώκάν σε;
22 τότε Δανιηλ ἐπ' κούσε φωνῆ μεγάλη καὶ εἶπεν Βασιλεῦ, ἔτι εἰμὶ ζῶν,
23 καὶ σέσωκέ με ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν λεόντων, καθότι δικαιοσύνη ἐν ἐμοὶ εὐρέθη ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ ἐναντίον δὲ σοῦ, βασιλεῦ, οὔτε ἄγνοια οὔτε ἁμαρτία εὐρέθη ἐν ἐμοί· σὺ δὲ ἠκούσας ἀνθρώπων πλανώντων βασιλεῖς καὶ ἔρριψάς με εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων εἰς ἀπώλειαν.
24 τότε συν' χθησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις καὶ εἶδον τὸν Δανιηλ, ὡς οὐ παρηνώχλησαν αὐτῷ οἱ λέοντες.
25 τότε οἱ δύο ἄνθρωποι ἐκείνοι οἱ καταμαρτυρ' σαντες τοῦ Δανιηλ, αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐρρίφησαν τοῖς λέουσι, καὶ οἱ λέοντες ἀπέκτειναν αὐτοὺς καὶ ἐθλάσαν τὰ ὀστά αὐτῶν.
26 τότε Δαρείος ἔγραψε πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ χώραις καὶ γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ λέγων
27 Πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἔστωσαν προσκυνούντες καὶ λατρεύοντες τῷ θεῷ τοῦ Δανιηλ, αὐτὸς γάρ ἐστι θεὸς μένων καὶ ζῶν εἰς γενεὰς γενεῶν ἕως τοῦ αἰῶνος·
28 ἐγὼ Δαρείος ἔσομαι αὐτῷ προσκυνῶν καὶ δουλεύων πᾶσας τὰς ἡμέρας μου, τὰ γὰρ εἶδωλα τὰ χειροποίητα

οὐ δύνανται σῶσαι, ὡς ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τοῦ Δανιηλ τὸν Δανιηλ.

29 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρείος προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ Δανιηλ κατεστάθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Δαρείου· καὶ Κύρος ὁ Πέρσης παρέλαβε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Daniele 7

1 Ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ χώρας Βαβυλωνίας Δανιηλ ὄραμα εἶδε παρὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· τότε Δανιηλ τὸ ὄραμα, ὃ εἶδεν, ἔγραψεν εἰς κεφάλαια λόγων
2 Ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν καθ' ὕπνους νυκτὸς καὶ ἰδοὺ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐνέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην.
3 καὶ τέσσαρα θηρία ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἐν παρὰ τὸ ἐν.
4 τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα ἔχουσα πτερὰ ὡσεὶ ἀετοῦ· ἐθεώρουν ἕως ὅτου ἐτίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς, καὶ ἦρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρωπίνων ἐστάθη, καὶ ἀνθρωπίνη καρδία ἐδόθη αὐτῇ.
5 καὶ ἰδοὺ μετ' αὐτὴν ἄλλο θηρίον ὁμοίωσιν ἔχον ἄρκου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πλευροῦ ἐστάθη, καὶ τρία πλευρὰ ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, καὶ οὕτως εἶπεν Ἀνάστα κατάφαγε σάρκας πολλὰς.
6 καὶ μετὰ ταῦτα ἐθεώρουν θηρίον ἄλλο ὡσεὶ πάρδαλι, καὶ πτερὰ τέσσαρα ἐπέτεινον ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ γλώσσα ἐδόθη αὐτῷ.
7 μετὰ δὲ ταῦτα ἐθεώρουν ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς θηρίον τέταρτον φοβερόν, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ὑπερφέρων ἰσχύι, ἔχον ὀδόντας σιδηροῦς μεγάλους, ἐσθιον καὶ κοπανίζον, κύκλω τοῖς ποσὶ καταπατοῦν, διαφόρως χρώμενον παρὰ πάντα τὰ πρὸ αὐτοῦ θηρία· εἶχε δὲ κέρατα δέκα,
8 καὶ βουλαὶ πολλαὶ ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἄλλο ἐν κέρασιν ἀνεφύη ἀνά μέσον αὐτῶν μικρὸν ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ τρία τῶν κερμάτων τῶν πρώτων ἐξηράνθησαν δι' αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ ὡσπερ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπινον ἐν τῷ κέρατι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἐποίει πόλεμον πρὸς τοὺς ἁγίους.
9 ἐθεώρουν ἕως ὅτε θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο ἔχων περιβολὴν ὡσεὶ χιόνα, καὶ τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον λευκὸν καθαρὸν, ὁ θρόνος ὡσεὶ φλόξ πυρός,
10 καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ποταμὸς πυρός, χίλια χιλιάδες ἐθεράπευον αὐτὸν καὶ μύρια μυριάδες παρειστ' κείσαν αὐτῷ· καὶ κριτ' ριον ἐκάθισε καὶ βίβλιοι ἠνεψώθησαν.
11 ἐθεώρουν τότε τὴν φωνὴν τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέραν ἐλάλει, καὶ ἀπετυμπαίνισθη τὸ θηρίον, καὶ ἀπώλετο τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐδόθη εἰς καύσιν πυρός.
12 καὶ τοὺς κύκλω αὐτοῦ ἀπέστησε τῆς ἐξουσίας αὐτῶν, καὶ χρόνος ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως χρόνου καὶ καιροῦ.
13 ἐθεώρουν ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἦρχετο, καὶ ὡς παλαιὸς ἡμερῶν παρῆν, καὶ οἱ παρεστηκότες παρῆσαν αὐτῷ.
14 καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία, καὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς κατὰ γένη καὶ πᾶσα δόξα αὐτῷ λατρεύουσα· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ μὴ ἀρθῆ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, ἣτις οὐ μὴ φθορῆ.
15 καὶ ἀκηδιάσας ἐγὼ Δανιηλ ἐν τούτοις ἐν τῷ ὄραματι τῆς νυκτὸς
16 προσήλθον πρὸς ἕνα τῶν ἐστῶτων καὶ τὴν ἀκριβείαν ἐξ' τὸν παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων τούτων. ἀποκριθεὶς δὲ λέγει μοι καὶ τὴν κρίσιν τῶν λόγων ἐδ' ἴλωσέ μοι
17 Ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα εἰσὶ τέσσαρες βασιλεῖαι, αἱ ἀπολοῦνται ἀπὸ τῆς γῆς·

18 καὶ παραλῶνται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου καὶ καθέξουσι τὴν βασιλείαν ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων.

19 τότε ἤθελον ἐξακριβάσασθαι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου τοῦ διαφθείροντος πάντα καὶ ὑπερφόβου, καὶ ἰδοὺ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροὶ καὶ οἱ ὀνυχες αὐτοῦ χαλκοὶ κατασθίοντες πάντας κυκλόθεν καὶ καταπατοῦντες τοῖς ποσὶ,

20 καὶ περὶ τῶν δέκα κεράτων αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἐνὸς τοῦ ἄλλου τοῦ προσφυνέντος, καὶ ἐξέπεσαν δι' αὐτοῦ τρία, καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο εἶχεν ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ πρόσωψις αὐτοῦ ὑπερέφερε τὰ ἄλλα.

21 καὶ κατενόουν τὸ κέρας ἐκεῖνο πόλεμον συνιστάμενον πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ τροπούμενον αὐτοὺς 22 ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, καὶ τὴν κρίσιν ἔδωκε τοῖς ἁγίοις τοῦ ὑψίστου, καὶ ὁ καιρὸς ἐδόθη καὶ τὸ βασίλειον κατέσχον οἱ ἅγιοι.

23 καὶ ἐρρέθη μοι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου, ὅτι βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς, ἣτις διοίσει παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἀναστατώσει αὐτὴν καὶ καταλεανεῖ αὐτὴν.

24 καὶ τὰ δέκα κέρατα τῆς βασιλείας, δέκα βασιλεῖς στῶνται, καὶ ὁ ἄλλος βασιλεὺς μετὰ τούτους στῶνται, καὶ αὐτὸς διοίσει κακοῖς ὑπὲρ τοὺς πρώτους καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει.

25 καὶ ῥῆματα εἰς τὸν ὑψίστον λαλῶσει καὶ τοὺς ἁγίους τοῦ ὑψίστου κατατρίψει καὶ προσδέξεται ἀλλοιωῶσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ παραδοθῶνται πάντα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἕως ἡμίσεως καιροῦ.

26 καὶ ἡ κρίσις καθίσταται καὶ τὴν ἐξουσίαν ἀπολοῦσι καὶ βουλεύονται μιᾶναι καὶ ἀπολέσαι ἕως τέλους.

27 καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν καὶ τὴν ἀρχὴν πασῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν βασιλείων ἔδωκε λαφῶ ἀγίῳ ὑψίστου βασιλεῦσαι βασιλείαν αἰώνιον, καὶ πᾶσαι (αἱ) ἐξουσίαι αὐτῷ ὑποταγῶνται καὶ πειθαρχῶσιν αὐτῷ.

28 ἕως καταστροφῆς τοῦ λόγου ἐγὼ Δανιηλ σφόδρα ἐκστάσει περιειχόμεν, καὶ ἡ ἔξις μου δι'νεγκεν ἐμοί, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν καρδίᾳ μου ἐστῶριξα.

Daniele 8

1 Ἔτους τρίτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ ὄρασις, ἣν εἶδον ἐγὼ Δανιηλ μετὰ τὸ ἰδεῖν με τὴν πρώτην.

2 καὶ εἶδον ἐν τῷ ὄραματι τοῦ ἐνυπνίου μου ἐμοῦ ὄντος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, ἣτις ἐστὶν ἐν Ἐλυμαῖδι χώρα, ἔτι ὄντος μου πρὸς τὴν πύλην Αἰλαμ

3 ἀναβλέψας εἶδον κριὸν ἕνα μέγαν ἐστῶτα ἀπέναντι τῆς πύλης, καὶ εἶχε κέρατα, καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλότερον ἀνέβαινε.

4 μετὰ δὲ ταῦτα εἶδον τὸν κριὸν κερατίζοντα πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ μεσημβρίαν, καὶ πάντα τὰ θηρία οὐκ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐποίει ὡς ἤθελε καὶ ὑψώθη.

5 καὶ ἐγὼ διενοούμην καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ οὐχ ἤπτετο τῆς γῆς, καὶ ἦν τοῦ τράγου κέρας ἐν ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

6 καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κριὸν τὸν τὰ κέρατα ἔχοντα, ὃν εἶδον ἐστῶτα πρὸς τὴν πύλην, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν θυμῷ ὀργῆς.

7 καὶ εἶδον αὐτὸν προσάγοντα πρὸς τὸν κριόν, καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπάταξε καὶ συνέτριψε τὰ δύο κέρατα αὐτοῦ, καὶ οὐκέτι ἦν ἰσχυρὸς ἐν τῷ κριῷ στήναι κατέναντι τοῦ τράγου· καὶ ἐσπάρραξεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ συνέτριψεν αὐτόν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος τὸν κριὸν ἀπὸ τοῦ τράγου.

8 καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν κατίσχυσε σφόδρα, καὶ ὅτε κατίσχυσε, συνετρίβη αὐτοῦ τὸ κέρας τὸ μέγα, καὶ ἀνέβη ἕτερα τέσσαρα κέρατα κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ.

9 καὶ ἐξ ἐνὸς αὐτῶν ἀνεφύη κέρας ἰσχυρὸν ἐν καὶ κατίσχυσε καὶ ἐπάταξεν ἐπὶ μεσημβρίαν καὶ ἐπ' ἀνατολὰς καὶ ἐπὶ βορρᾶν.

10 καὶ ὑψώθη ἕως τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐρράχθη ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῶν ἀστέρων καὶ ἀπὸ αὐτῶν καταπατῶθη.

11 ἕως ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτὸν τὰ ὄρη τὰ ἀπ' αἰῶνος ἐρράχθη, καὶ ἐξῶρθη ὁ τόπος αὐτῶν καὶ θυσία, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἕως χαμαὶ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εὐωδώθη καὶ ἐγενῶθη, καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθῶσεται.

12 καὶ ἐγενῶθησαν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ αἱ ἁμαρτίαι, καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἐποίησε καὶ εὐωδώθη.

13 καὶ ἤκουον ἑτέρου ἁγίου λαλοῦντος, καὶ εἶπεν ὁ ἕτερος τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι Ἔως τίνος τὸ ὄραμα στῶνται καὶ ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα, καὶ τὰ ἅγια ἐρημωθῶσεται εἰς καταπάτημα;

14 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἔως ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχήλιατριάκοσiai, καὶ καθαρισθῶσεται τὸ ἅγιον.

15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ θεωρεῖν με, ἐγὼ Δανιηλ, τὸ ὄραμα ἐξῶν διανοηθῆναι, καὶ ἰδοὺ ἔστη κατεναντίον μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου.

16 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνθρώπου ἀνὰ μέσον τοῦ Οὐλαί, καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπεν Γαβριηλ, συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὄρασιν. καὶ ἀναβοῶσας εἶπεν ὁ ἀνθρώπος Ἐπὶ τὸ πρόσταγμα ἐκεῖνο ἡ ὄρασις.

17 καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχόμενός μου τῆς στάσεως, καὶ ἐν τῷ ἔρχεσθαι αὐτὸν ἐθορυβῶθη καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ εἶπέν μοι Διανοῦθητι, υἱὲ ἀνθρώπου, ἔτι γὰρ εἰς ὄραν καιροῦ τοῦτο τὸ ὄραμα.

18 καὶ λαλοῦντος αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἐκοιμῶθη ἐπὶ πρόσωπον χαμαί, καὶ ἀψάμενός μου ἤγειρέ με ἐπὶ τοῦ τόπου

19 καὶ εἶπέ μοι Ἴδοὺ ἐγὼ ἀπαγγέλλω σοὶ ὅ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῆς ὀργῆς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου· ἔτι γὰρ εἰς ὥρας καιροῦ συντελείας μενεῖ.

20 τὸν κριὸν ὃν εἶδες τὸν ἔχοντα τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μῶδων καὶ Περσῶν ἐστὶ.

21 καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν βασιλεὺς τῶν Ἑλλῶνων ἐστὶ· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα τὸ ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

22 καὶ τὰ συντριβέντα καὶ ἀναβάντα ὀπίσω αὐτοῦ τέσσαρα κέρατα, τέσσαρες βασιλεῖς τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστῶνται οὐ κατὰ τὴν ἰσχύν αὐτοῦ.

23 καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῆς βασιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστῶνται βασιλεὺς ἀναιδῆς πρόσωπῳ διανοούμενος αἰνίγματα.

24 καὶ στερεωθῶσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, καὶ θαυμαστώσ φθερεῖ καὶ εὐωδωθῶσεται καὶ ποιῶσει καὶ φθερεῖ δυνάστας καὶ δῆμον ἁγίων.

25 καὶ ἐπὶ τοὺς ἁγίους τὸ διανόημα αὐτοῦ, καὶ εὐωδωθῶσεται τὸ ψεῦδος ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ὑψωθῶσεται, καὶ δόλω ἀφανιεῖ πολλοὺς καὶ ἐπὶ ἀπωλείας ἀνδρῶν στῶνται καὶ ποιῶσει συναγωγὴν χειρὸς καὶ ἀποδώσεται.

26 τὸ ὄραμα τὸ ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἠῦρέθη ἐπ' ἀληθείας· καὶ νῦν πεφραγμένον τὸ ὄραμα, ἔτι γὰρ εἰς ἡμέρας πολλὰς.

27 ἐγὼ Δανιηλ ἀσθενῶσας ἡμέρας πολλὰς καὶ ἀναστὰς ἐπραγματευόμεν πάλιν βασιλικά. καὶ ἐξελυόμεν ἐπὶ τῷ ὄραματι, καὶ οὐδεὶς ἦν ὁ διανοούμενος.

Daniele 9

1 Ἐτους πρώτου ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς Μηδικῆς, οἱ ἐβασίλευσαν ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν Χαλδαίων,

2 τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγὼ Δανιηλ διενόηθην ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ὅτε ἐγένετο πρόσταγμα τῇ γῆ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸν προφῆτην ἐγγεῖραι εἰς ἀναπλῶσιν ὀνειδισμοῦ Ἱερουσαλὴμ, ἕβδομῶντα ἔτη.

3 καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν εὑρεῖν προσευχὴν καὶ ἔλεος ἐν νηστεῖαις καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ.

4 καὶ προσηυξάμην πρὸς κύριον τὸν θεὸν καὶ ἐξωμολογησάμην καὶ εἶπα· Ἰδοὺ, κύριε, σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερὸς τῆρῶν τὴν διαθῆκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά σου,

5 ἡμάρτομεν, ἠδικῶσαμεν, ἠσεβῶσαμεν καὶ ἀπέστημεν καὶ παρέβημεν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ κρίματά σου

6 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν, ἃ ἐλάλησαν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ δυνάστας ἡμῶν καὶ πατέρας ἡμῶν καὶ παντὶ ἔθνει ἐπὶ τῆς γῆς.

7 σοί, κύριε, ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀνθρώποις Ἰουδα καὶ καθημένοις ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ τῷ ἔγγιστα καὶ τῷ ἀπωτέρω ἐν πάσαις ταῖς χώραις, εἰς ἃς διεσκόρπισας αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πλημμυρίᾳ, ἣ ἐπλημμύλησαν ἐναντίον σου.

8 δέσποτα, ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ δυνάσταις καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν σοι.

9 τῷ κυρίῳ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἔλεος, ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ σοῦ

10 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατακολουθήσαι τῷ νόμῳ σου, ὃ ἔδωκας ἐνώπιον Μωσῆ καὶ ἡμῶν διὰ τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν.

11 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπε τὸν νόμον σου καὶ ἀπέστησαν τοῦ μὴ ἀκούσαι τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρρα καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ παιδὸς τοῦ θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.

12 καὶ ἔστησεν ἡμῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, ὅσα ἔκρινας ἡμῖν, ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐκ ἐγενῆθη ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθότι ἐγενῆθη ἐν Ἱερουσαλὴμ.

13 κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν διαθῆκῃ Μωσῆ πάντα τὰ κακὰ ἐπῆλθεν ἡμῖν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαμεν τὸ πρόσωπον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀποστῆναι ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ διανοηθῆναι τὴν δικαιοσύνην σου, κύριε.

14 καὶ ἠγρύπνησε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ κακὰ καὶ ἐπῆγαγεν ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δικαίος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῆσῃ, καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

15 καὶ νῦν, δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐξ Αἰγύπτου τῷ βραχιονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἡμάρτομεν, ἠγνοῦκαμεν.

16 δέσποτα, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἀποστραφῶ ὁ θυμὸς σου καὶ ἡ ὄργη σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλὴμ ὄρους τοῦ ἁγίου σου, ὅτι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς ἀγνοίαις τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ δῆμός σου, κύριε, εἰς ὀνειδισμόν ἐν πάσι τοῖς περικύκλω ἡμῶν.

17 καὶ νῦν ἐπάκουσον, δέσποτα, τῆς προσευχῆς τοῦ παιδὸς σου καὶ ἐπὶ τὰς δεῖσεις μου, καὶ ἐπιβλεψάτω τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν σου τὸ ἔρημον ἕνεκεν τῶν δούλων σου, δέσποτα.

18 πρόσχε, κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον μου· ἀνοίξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ τὴν ἔρμωσιν ἡμῶν καὶ τὴν πόλεώς σου, ἐφ' ἧς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς· οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ἡμεῖς δεόμεθα ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ διὰ τὸ σὸν ἔλεος,

19 κύριε, σὺ ἰλάτευσον. κύριε, ἐπάκουσον καὶ ποιήσον καὶ μὴ χρονίσῃς ἕνεκα σεαυτοῦ, δέσποτα, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ τὴν πόλιν σου Σιών καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ.

20 καὶ ἕως ἐγὼ ἐλάλουν προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ δεόμενος ἐν ταῖς προσευχαῖς ἐναντίον κυρίου θεοῦ μου καὶ ὑπὲρ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν,

21 καὶ ἔτι λαλοῦντός μου ἐν τῇ προσευχῇ μου καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνῥ, ὃν εἶδον ἐν τῷ ὕπνῳ μου τὴν ἀρχῆν, Γαβριηλ, τάχει φερόμενος προσγγισέ μοι ἐν ὥρᾳ θυσίας ἐσπερινῆς.

22 καὶ προσῆλθε καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπεν Δανιηλ, ἄρτι ἐξῆλθον ὑποδείξαι σοὶ διάνοιαν.

23 ἐν ἀρχῇ τῆς δεῦσώς σου ἐξῆλθε πρόσταγμα παρὰ κυρίου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ὑποδείξαι σοὶ, ὅτι ἔλεεινὸς εἶ· καὶ διανοήθητι τὸ πρόσταγμα.

24 ἕβδομῶντα ἑβδομάδες ἐκρίθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Σιών συντελεσθῆναι τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὰς ἀδικίας σπανίσαι καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας καὶ διανοηθῆναι τὸ ὄραμα καὶ δοθῆναι δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ συντελεσθῆναι τὸ ὄραμα καὶ εὐφρανῆναι ἅγιον ἅγιον. 25 καὶ γνώσῃ καὶ διανοηθῆσῃ καὶ εὐφρανθῆσῃ καὶ εὐρῶσῃς προστάγματα ἀποκριθῆναι καὶ οἰκοδομῆσῃς Ἱερουσαλὴμ πόλιν κυρίῳ.

26 καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἕβδομῶντα καὶ ἐξῶντα δύο ἀποσταθῆσεται χρῖσμα καὶ οὐκ ἔσται, καὶ βασιλεία ἐθνῶν φθереῖ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον μετὰ τοῦ χριστοῦ, καὶ ἤξει ἡ συντέλεια αὐτοῦ μετ' ὀργῆς καὶ ἕως καιροῦ συντελείας· ἀπὸ πολέμου πολεμηθῆσεται.

27 καὶ δυναστεύσει ἡ διαθῆκη εἰς πολλούς, καὶ πάλιν ἐπιστρέψει καὶ ἀνοικοδομηθῆσεται εἰς πλάτος καὶ μήκος· καὶ κατὰ συντέλειαν καιρῶν καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἕβδομῶντα καιροῦ καὶ ἐξῶντα δύο ἔτη ἕως καιροῦ συντελείας πολέμου καὶ ἀφαιρεθῆσεται ἡ ἔρμωσις ἐν τῷ κατισχύσει τὴν διαθῆκην ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας· καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἑβδομάδος ἀρθῆσεται ἡ θυσία καὶ ἡ σπονδῆ, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται ἕως συντελείας, καὶ συντέλεια δοθῆσεται ἐπὶ τὴν ἔρμωσιν.

Daniele 10

1 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν πρόσταγμα ἐδείχθη τῷ Δανιηλ, ὃς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα Βαλτασαρ, καὶ ἄληθές τὸ ὄραμα καὶ τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸ πλήθος τὸ ἰσχυρὸν διανοηθῆσεται τὸ πρόσταγμα, καὶ διενόηθην αὐτὸ ἐν ὄραματι.

2 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιηλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας·

3 ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, ἔλαιον οὐκ ἠλειψάμην ἕως τοῦ συντελεῖσθαι με τὰς τρεῖς ἑβδομάδας τῶν ἡμερῶν.

4 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ὃς ἔστι Τίγρης,

5 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος εἰς ἐνδεδυμένος βύσσινά καὶ τὴν ὀσφὺν περιεζωσμένος βυσσίνῳ, καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ φῶς,

6 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσις, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχιόνες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες ὡσεὶ χαλκὸς ἐξαστράπτων, καὶ φωνὴ λαλιᾶς αὐτοῦ ὡσεὶ φωνὴ θορύβου.

7 καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιηλ τὴν ὄρασιν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον τὴν ὄρασιν ταύτην, καὶ φόβος ἰσχυρὸς ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἀπέδρασαν ἐν σπουδῇ·

8 καὶ ἐγὼ κατελείφθην μόνος καὶ εἶδον τὴν ὄρασιν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐκ ἐγὼ κατελείφθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς,

καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐπεστράφη ἐπ' ἐμέ εἰς φθοράν, καὶ οὐ κατίσχυσα.

9 καὶ οὐκ ἤκουσα τὴν φωνὴν λαλιᾶς αὐτοῦ, ἐγὼ ἤμην πεπτωκὸς ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν.

10 καὶ ἰδοὺ χεῖρα προσ'γαγέ μοι καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τῶν γονάτων ἐπὶ τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν μου.

11 καὶ εἶπέν μοι Δανιηλ, ἄνθρωπος ἔλεεινὸς εἶ· διανοῆθι τοῖς προστάγμασιν, οἷς ἐγὼ λαλῶ ἐπὶ σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τοῦ τόπου σου, ἄρτι γὰρ ἀπεστάλην ἐπὶ σέ. καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ τὸ πρόσταγμα τοῦτο ἔστιν τρέμων.

12 καὶ εἶπεν πρὸς με Μὴ φοβοῦ, Δανιηλ· ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὸ πρόσωπόν σου διανοηθῆναι καὶ ταπεινωθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, εἰσηκούσθη τὸ ῥῆμά σου, καὶ ἐγὼ εἰσηλθὼν (ἐν) τῷ ῥ'ματί σου.

13 καὶ ὁ στρατηγὸς βασιλέως Περσῶν ἀνθιστ'κει ἐναντίον μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαηλ εἰς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων ἐπήλθε βοηθήσαι μοι, καὶ αὐτὸν ἐκεῖ κατέλιπον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ βασιλέως Περσῶν.

14 καὶ εἶπέν μοι Ἦλθον ὑποδείξαι σοι τί ὑπαντ'σεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν, ἔτι γὰρ ὄρασις εἰς ἡμέρας.

15 καὶ ἐν τῷ αὐτὸν λαλήσαι μετ' ἐμοῦ τὰ προστάγματα ταῦτα ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐσιώπησα.

16 καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις χειρὸς ἀνθρώπου ἦψατό μου τῶν χειλέων· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα καὶ εἶπα τῷ ἐστηκότι ἀπέναντί μου Κύριε, καὶ ὡς ὄρασις ἀπεστράφη ἐπὶ τὸ πλευρόν μου ἐπ' ἐμέ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς·

17 καὶ πῶς δυν'σεται ὁ παῖς λαλήσαι μετὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ; καὶ ἐγὼ ἠσθένησα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνεῦμα οὐ κατελείφθη ἐν ἐμοί.

18 καὶ προσέθηκε καὶ ἦψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ κατίσχυσέ με

19 καὶ εἶπέ μοι Ἄνθρωπος ἔλεεινὸς εἶ, μὴ φοβοῦ, ὑγίαινε· ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε. καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἰσχυσα καὶ εἶπα Λαλησάτω ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσέ με.

20 καὶ εἶπεν πρὸς με Γινώσκεις τί ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ στρατηγοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ἰδοὺ στρατηγὸς Ἑλλ'νων εἰσεπορεύετο.

21 καὶ μάλα ὑποδείξω σοι τὰ πρῶτα ἐν ἀπογραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐθεὶς ἦν ὁ βοηθῶν μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων ἀλλ' ἡ Μιχαηλ ὁ ἄγγελος·

Daniele 11

1 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως εἶπέν μοι ἐνίσχυσαι καὶ ἀνδρίζεσθαι.

2 καὶ νῦν ἦλθον τὴν ἀλ'θειαν ὑποδείξαι σοι. ἰδοὺ τρεῖς βασιλεῖς ἀνθεστ'κασιν ἐν τῇ Περσίδι, καὶ ὁ τέταρτος πλουτ'σει πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντα· καὶ ἐν τῷ κατισχύσαι αὐτὸν ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ ἐπαναστ'σεται παντὶ βασιλεῖ Ἑλλ'νων.

3 καὶ στ'σεται βασιλεὺς δυνατὸς καὶ κυριεύσει κυρι(ε)ίας πολλῆς καὶ ποι'σει καθὼς ἂν βούληται.

4 καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι αὐτὸν συντριβ'σεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ μερισθ'σεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, οὐ κατὰ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ οὐδὲ κατὰ τὴν κυρι(ε)ίαν αὐτοῦ, ἦν ἐδυνάστευσε, ὅτι ἀποσταθ'σεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ ἑτέρους διδάξει ταῦτα.

5 καὶ ἐνίσχύσει βασιλείαν Αἰγύπτου· καὶ εἷς ἐκ τῶν δυναστῶν κατισχύσει αὐτὸν καὶ δυναστεύσει· δυναστεία μεγάλη ἡ δυναστεία αὐτοῦ.

6 καὶ εἰς συντέλειαν ἐνιαυτῶν ἄξει αὐτούς, καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου εἰς τὴν βασιλείαν τὴν βορρᾶ ποι'σασθαι συνθ'κασ· καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ, ὅτι ὁ

βραχίον αὐτοῦ οὐ στ'σει ἰσχύν, καὶ ὁ βραχίον αὐτοῦ ναρκ'σει καὶ τῶν συμπορευομένων μετ' αὐτοῦ, καὶ μενεῖ εἰς ὄρας.

7 καὶ ἀναστ'σεται φυτὸν ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ καθ' ἑαυτόν, καὶ ἤξει ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν ἰσχύι αὐτοῦ βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ποι'σει ταραχὴν καὶ κατισχύσει.

8 καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταστρέψει μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν καὶ τοὺς ὄχλους αὐτῶν μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμημάτων αὐτῶν, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀποίσουσιν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔσται ἔτος βασιλεῖ βορρᾶ.

9 καὶ εἰσελεύσεται εἰς βασιλείαν Αἰγύπτου ἡμέρας· καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ

10 καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ ἐρεθισθ'σεται καὶ συνάξει συναγωγὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ εἰσελεύσεται κατ' αὐτὴν κατασῶρων· παρελεύσεται καὶ ἐπιστρέψει καὶ παροξυνθ'σεται ἐπὶ πολὺ.

11 καὶ ὀργισθ'σεται βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πολεμ'σει μετὰ βασιλέως βορρᾶ, καὶ παραδοθ'σεται ἡ συναγωγὴ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ·

12 καὶ λ'ψεται τὴν συναγωγ'ν, καὶ ὑψωθ'σεται ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ταραξεί πολλοὺς καὶ οὐ μὴ φοβηθῇ.

13 καὶ ἐπιστρέψει βασιλεὺς βορρᾶ καὶ συνάξει πόλεως συναγωγὴν μείζονα παρὰ τὴν πρώτην κατὰ συντέλειαν καιροῦ ἐνιαυτοῦ καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν ἐπ' αὐτὸν ἐν ὄχλῳ πολλῷ καὶ ἐν χρ'μασι πολλοῖς.

14 καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις διάνοιαι ἀναστ'σονται ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἀνοικοδομ'σει τὰ πεπτωκότα τοῦ ἔθνους σου καὶ ἀναστ'σεται εἰς τὸ ἀναστήσαι τὴν προφητείαν, καὶ προσκόψουσι.

15 καὶ ἐπελεύσεται βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ἐπιστρέψει τὰ δόρατα αὐτοῦ καὶ λ'ψεται τὴν πόλιν τὴν ὄχυράν, καὶ οἱ βραχίονες βασιλέως Αἰγύπτου στ'σονται μετὰ τῶν δυναστῶν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῷ ἰσχύς εἰς τὸ ἀντιστήναι αὐτῷ.

16 καὶ ποι'σει ὁ εἰσπορευόμενος ἐπ' αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνθεστηκὸς ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ στ'σεται ἐν τῇ χώρα, καὶ ἐπιτελεσθ'σεται πάντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

17 καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπελεθεῖν βία πᾶν τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ συνθ'κας μετ' αὐτοῦ ποι'σεται· καὶ θυγατέρα ἀνθρώπου δώσει αὐτῷ εἰς τὸ φθεῖραι αὐτ'ν, καὶ οὐ πείσεται καὶ οὐκ ἔσται.

18 καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ λ'ψεται πολλοὺς καὶ ἐπιστρέψει ὀργὴν ὄνειδισμοῦ αὐτῶν ἐν ὄρκῳ κατὰ τὸν ὄνειδισμόν αὐτοῦ.

19 ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ κατισχύσαι τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ προσκόψει καὶ πεσεῖται καὶ οὐχ εὔρεθ'σεται.

20 καὶ ἀναστ'σεται ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ φυτὸν βασιλείας εἰς ἀνάστασιν, ἀνὴρ τύπτων δόξαν βασιλέως· καὶ ἐν ἡμέραις ἐσχάταις συντριβ'σεται καὶ οὐκ ἐν ὀργῇ οὐδὲ ἐν πολέμῳ.

21 καὶ ἀναστ'σεται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ εὐκαταφρόνητος, καὶ οὐ δοθ'σεται ἐπ' αὐτὸν δόξα βασιλέως· καὶ ἤξει ἐξάπινα, κατισχύσει βασιλεὺς ἐν κληροδοσίᾳ αὐτοῦ.

22 καὶ τοὺς βραχίονας τοὺς συντριβέντας συντρίψει ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·

23 καὶ μετὰ τῆς διαθ'κης καὶ δ'μου συνταγέντος μετ' αὐτοῦ ποι'σει ψεῦδος καὶ ἐπὶ ἔθνος ἰσχυρὸν ἐν ὀλιγοστώ ἔθνει.

24 ἐξάπινα ἐρημώσει πόλιν καὶ ποι'σει ὅσα οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐδὲ οἱ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ· προνομὴν καὶ σκόδα καὶ χρ'ματα αὐτοῖς δώσει καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἰσχυράν διανοηθ'σεται, καὶ οἱ λογισμοὶ αὐτοῦ εἰς μάτην.

25 καὶ ἐγερθ'σεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου ἐν ὄχλῳ πολλῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐρεθισθ'σεται εἰς πόλεμον ἐν ὄχλῳ ἰσχυρῷ σφόδρα λίαν· καὶ οὐ στ'σεται, ὅτι διανοηθ'σεται ἐπ' αὐτὸν διανοία·

26 και καταναλώσουςιν αὐτὸν μέριμναι αὐτοῦ και ἀποστρέψουςιν αὐτόν, και παρελεύσεται και κατασυριεῖ, και πεσοῦνται τραυματῖαι πολλοί.
 27 και δύο βασιλεῖς μόνοι δεῖπν'σουςιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ και ἐπὶ μιᾶς τραπέζης φάγονται και ψευδολογ'σουςι και οὐκ εὐδοθ'σονται· ἔτι γὰρ συντέλεια εἰς καιρόν.
 28 και ἐπιστρέψει εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ἐν χρ'μασι πολλοῖς, και ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὴν διαθ'κην τοῦ ἁγίου· ποι'σει και ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ
 29 εἰς καιρόν. και εἰσελεύσεται εἰς Αἴγυπτον, και οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη και ἡ ἐσχάτη.
 30 και ἤξουσι Ῥωμαῖοι και ἐξώσουςιν αὐτόν και ἐμβριμ'σονται αὐτῷ· και ἐπιστρέψει και ὀργισθ'σεται ἐπὶ τὴν διαθ'κην τοῦ ἁγίου· και ποι'σει και ἐπιστρέψει και διανοθ'σεται ἐπ' αὐτούς, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθ'κην τοῦ ἁγίου.
 31 και βραχίονες παρ' αὐτοῦ στ'σονται και μιανούσι τὸ ἅγιον τοῦ φόβου και ἀποστ'σουςι τὴν θυσίαν και δώσουςι βδέλυγμα ἐρημώσεως.
 32 και ἐν ἀμαρτίαις διαθ'κης μιανούσιν ἐν σκληρῷ λαῷ, και ὁ δῆμος ὁ γινώσκων ταῦτα κατισχύσουςι και ποι'σουςι.
 33 και ἐννοούμενοι τοῦ ἔθνους συν'σουςιν εἰς πολλοῦς· και προσκόψουςι ῥομφαία και παλαιωθ'σονται ἐν αὐτῇ και ἐν αἰχμαλωσία και ἐν προνομῇ ἡμερῶν κηλιδωθ'σονται.
 34 και ὅταν συντριβῶνται, συνάξουςιν ἰσχὺν βραχειαν, και ἐπισυναχθ'σονται ἐπ' αὐτούς πολλοὶ ἐπὶ πόλεως και πολλοὶ ὡς ἐν κληροδοσίᾳ.
 35 και ἐκ τῶν συνιέντων διανοθ'σονται εἰς τὸ καθαρίσαι ἑαυτοὺς και εἰς τὸ ἐκλεγεῖναι και εἰς τὸ καθαρισθῆναι ἕως καιροῦ συντελείας· ἔτι γὰρ καιρὸς εἰς ὥρας.
 36 και ποι'σει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς και παροργισθ'σεται και ὑψωθ'σεται ἐπὶ πάντα θεὸν και ἐπὶ τὸν θεὸν τῶν θεῶν ἕξαιλα λαλ'σει και εὐδοθ'σεται, ἕως ἂν συντελεσθῇ ἡ ὀργ'· εἰς αὐτόν γὰρ συντέλεια γίνεται.
 37 και ἐπὶ τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ μὴ προνοηθῇ και ἐν ἐπιθυμίᾳ γυναικὸς οὐ μὴ προνοηθῇ, ὅτι ἐν παντὶ ὑψωθ'σεται, και ὑποταγ'σεται αὐτῷ ἔθνη ἰσχυρά·
 38 ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ κιν'σει και θεόν, ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, τιμ'σει ἐν χρυσίῳ και ἀργυρίῳ και λίθῳ πολυτελεῖ. και ἐν ἐπιθυμ'μασι
 39 ποι'σει πόλεων και εἰς ὀχύρωμα ἰσχυρὸν ἤξει· μετὰ θεοῦ ἄλλοτριου, οὐδ' ἂν ἐπιγνῶ, πληθυνεῖ δόξαν και κατακυριεύσει αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ και χώραν ἀπομεριεῖ εἰς δωρεάν.
 40 και καθ' ὥραν συντελείας συγκερατισθ'σεται αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, και ἐποργισθ'σεται αὐτῷ βασιλεὺς βορρᾶ ἐν ἄρμασι και ἐν ἵπποις πολλοῖς και ἐν πλοίοις πολλοῖς και εἰσελεύσεται εἰς χώραν Αἰγύπτου
 41 και ἐπελεύσεται εἰς τὴν χώραν μου,
 42 και ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ διασφζόμενος.
 43 και κρατ'σει τοῦ τόπου τοῦ χρυσίου και τοῦ τόπου τοῦ ἀργυρίου και πάσης τῆς ἐπιθυμίας Αἰγύπτου, και Λίβυες και Αἰθίοπες ἔσονται ἐν τῷ ὄχλῳ αὐτοῦ.
 44 και ἀκοὴ ταραξεί αὐτόν ἀπὸ ἀνατολῶν και βορρᾶ, και ἐξελεύσεται ἐν θυμῷ ἰσχυρῷ και ῥομφαία ἀφανίσαι και ἀποκτεῖναι πολλοὺς.
 45 και στ'σει αὐτοῦ τὴν σκινην τότε ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν και τοῦ ὅρου τῆς θελ'σεως τοῦ ἁγίου· και ἤξει ὥρα τῆς συντελείας αὐτοῦ, και οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν αὐτῷ.

Daniele 12

1 και κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρελεύσεται Μιχαηλ ὁ ἄγγελος ὁ μέγας ὁ ἐστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ

σου· ἐκείνη ἡ ἡμέρα θλίψεως, οἷα οὐκ ἔγεν'θη ἀφ' οὗ ἔγεν'θησαν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης· και ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑψωθ'σεται πᾶς ὁ λαός, ὃς ἂν εὕρεθῇ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ.

2 και πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν τῷ πλάτει τῆς γῆς ἀναστ'σονται, οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ δὲ εἰς ὄνειδισμόν, οἱ δὲ εἰς διασπορὰν και αἰσχύνῃν αἰώνιον.
 3 και οἱ συνιέντες φανοῦσιν ὡς φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ και οἱ κατισχύοντες τοὺς λόγους μου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 4 και σύ, Δανιηλ, κάλυπον τὰ προστάγματα και σφράγισαι τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως ἂν ἀπομανῶσιν οἱ πολλοὶ και πλησθῇ ἡ γῆ ἀδικίας.
 5 και εἶδον ἐγὼ Δανιηλ και ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἰστ'κεισαν, εἷς ἔνθεν τοῦ ποταμοῦ και εἷς ἔνθεν.
 6 και εἶπα τῷ ἐνὶ τῷ περιβεβλημένῳ τὰ βύσσινά τῷ ἐπάνω· Πότε οὖν συντέλεια ὧν εἰρηκᾶς μοι τῶν θαυμαστῶν και ὁ καθαρισμὸς τούτων;
 7 και ἤκουσα τοῦ περιβεβλημένου τὰ βύσσινά, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ· Ἔως καιροῦ συντελείας· και ὑψωσε τὴν δεξιὰν και τὴν ἀριστεράν εἰς τὸν οὐρανὸν και ὤμοσε τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα θεὸν ὅτι εἰς καιρὸν και καιροὺς και ἡμισυ καιροῦ ἡ συντέλεια χειρῶν ἀφέσεως λαοῦ ἁγίου, και συντελεσθ'σεται πάντα ταῦτα.
 8 και ἐγὼ ἤκουσα και οὐ διενο'θην παρ' αὐτόν τὸν καιρὸν και εἶπα Κύριε, τίς ἡ λύσις τοῦ λόγου τούτου, και τίνος αἱ παραβολαὶ αὐταί;
 9 και εἶπέν μοι Ἀπότρεχε, Δανιηλ, ὅτι κατακεκαλυμμένα και ἐσφραγισμένα τὰ προστάγματα, ἕως ἂν
 10 πειρασθῶσι και ἁγιασθῶσι πολλοί, και ἀμάρτωσιν οἱ ἀμαρτωλοί· και οὐ μὴ διανοηθῶσι πάντες οἱ ἀμαρτωλοί, και οἱ διανοούμενοι προσέξουσιν.
 11 ἀφ' οὗ ἂν ἀποσταθῇ ἡ θυσία διὰ παντός και ἐτοιμασθῇ δοθῆναι τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐνεν'κοντα.
 12 μακάριος ὁ ἐμμένων και συνάξει εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε.
 13 και σὺ βάδισον ἀναπαύου· ἔτι γὰρ εἰσὶν ἡμέραι και ὦραι εἰς ἀναπλ'ρωσιν συντελείας, και ἀναπαύση και ἀναστ'ση ἐπὶ τὴν δόξαν σου εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.
 Daniele 13
 6 ..... και ἤρχοντο κρίσεις ἐξ ἄλλων πόλεων πρὸς αὐτούς.
 7 ἰδόντες γυναῖκα ἀστείαν τῷ εἶδει, γυναῖκα ἀδελφοῦ - αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ, ὄνομα Σουσάννα θυγατέρα -Χελκιου γυναῖκα Ἰωακίμ, περιπατοῦσαν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ -ἀνδρὸς αὐτῆς τὸ δειλινὸν και ἐπιθυμ'σαντες αὐτῆς
 9 διέστρεψαν τὸν νοὺν αὐτῶν και ἐξέκλιναν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν μηδὲ μνημονεύειν κριμάτων δικαίων.
 10 ἀμφοτέροι ἦσαν κατανευγμένοι περὶ αὐτῆς, και ἕτερος -τῷ ἐτέρῳ οὐ προσεποιεῖτο τὸ κακὸν τὸ ἔχον αὐτούς περὶ -αὐτῆς, οὐδὲ ἡ γυνὴ ἔγνω τὸ πρᾶγμα τούτο.
 12 και ὡς ἐγένετο ὄρθρος, ἐρχόμενοι ἔκλεπτον ἀλλ'λους σπεύδοντες, τίς φαν'σεται αὐτῇ πρότερος και λαλ'σει πρὸς αὐτ'ν.
 13 ἰδοὺ αὕτη κατὰ τὸ εἰωθὸς περιεπάτει, και ὁ εἰς τῶν -πρεσβυτέρων ἐληλύθει, και ἰδοὺ ὁ ἕτερος παρεγένετο, και -εἰς τὸν ἕτερον ἀνέκρινε λέγων Τί σὺ οὕτως ὄρθρος -ἐξῆλθες οὐ παραλαβὼν με; και ἐξωμολογ'σαντο πρὸς ἀλλ'λους -ἐκάτερος τὴν ὀδύνην αὐτοῦ.
 19 και εἶπεν εἰς τῷ ἐτέρῳ Πορευθῶμεν πρὸς αὐτ'ν· και συνθῆμενοι προσ'λθοσαν αὐτῇ και ἐξεβιάζοντο αὐτ'ν.
 22 και εἶπεν αὐτοῖς ἡ Ἰουδαία Οἶδα ὅτι ἐὰν πράξω τοῦτο, θάνατός μοι ἔστι, και ἐὰν μὴ πράξω, οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν·

23 κάλλιον δέ με μὴ πράξασαν ἔμπεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν ἢ ἀμαρτεῖν ἐνώπιον κυρίου.

28 Οἱ δὲ παράνομοι ἄνδρες ἀπέστρεψαν ἀπειλοῦντες ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνεδρεύοντες ἵνα θανατώσουσιν αὐτ'· καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὴν συναγωγὴν τῆς πόλεως, οὗ παρῳκοῦσαν, καὶ συν'δρευσαν οἱ ὄντες ἐκεῖ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ·

29 καὶ ἀναστάντες οἱ δύο πρεσβύτεροι καὶ κριταὶ εἶπαν· Ἀποστείλατε ἐπὶ Σουσανναν θυγατέρα Χελκίου, ἥτις ἐστὶ γυνὴ Ἰωακίμ· οἱ δὲ εὐθέως ἐκάλεσαν αὐτ'·

30 ὡς δὲ παρεγεν'θη ἡ γυνὴ σὺν τῷ πατρὶ ἑαυτῆς καὶ τῇ μητρὶ, καὶ οἱ παῖδες καὶ αἱ παιδίσκαι αὐτῆς ὄντες τὸν ἀριθμὸν πεντακόσιοι παρεγένοντο καὶ τὰ παιδιά Σουσαννας τέσσαρα·

31 ἦν δὲ ἡ γυνὴ τρυφερὰ σφόδρα.

32 καὶ προσέταξαν οἱ παράνομοι ἀποκαλύψαι αὐτ'· ἵνα ἐμπλησθῶσι κάλλους ἐπιθυμίας αὐτῆς·

33 καὶ ἐκλαίοσαν οἱ παρ' αὐτῆς πάντες καὶ ὅσοι αὐτὴν ἤδεισαν πάντες.

34 ἀναστάντες δὲ οἱ πρεσβύτεροι καὶ κριταὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς·

35 ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἐπεποιθεῖ ἐπὶ κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτῆς, καὶ ἀνακύψασα ἔκλαυεν ἐν ἑαυτῇ λέγουσα

35α ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν, σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἐποίησα ἃ πονηροῦνται οἱ ἄνομοι οὗτοι ἐπ' ἐμοί. καὶ εἰς'κουσε κύριος τῆς δε'σεως αὐτῆς.

36 οἱ δὲ δύο πρεσβύτεροι εἶπαν· Ἡμεῖς περιεπατοῦμεν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς

37 καὶ κυκλοῦντες τὸ στάδιον εἶδομεν ταύτην ἀναπαυομένην μετὰ ἀνδρὸς καὶ στάντες ἐθεωροῦμεν αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἄλλ'λοις,

38 καὶ αὐτοὶ οὐκ ἤδεισαν ὅτι εἰστ'κειμεν. τότε συνειπάμεθα ἄλλ'λοις λέγοντες Μάθωμεν τίνες εἰσὶν οὗτοι.

39 καὶ προσελθόντες ἐπέγνωμεν αὐτ'· ὁ δὲ νεανίσκος ἔφυγε συγκεκαλυμμένος,

40 ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι ἐπηρωτῶμεν αὐτ'· Τίς ὁ ἄνθρωπος;

41 καὶ οὐκ ἀπ'γγειλεν ἡμῖν, τίς ἦν. ταῦτα μαρτυροῦμεν. καὶ ἐπίστευσεν αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ πᾶσα ὡς πρεσβυτέρων ὄντων καὶ κριτῶν τοῦ λαοῦ.

44 Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐκείνης ἐξαγομένης ἀπολέσθαι, -καὶ ἔδωκεν ὁ ἄγγελος, καθὼς προσετάγη, πνεῦμα συνέσεως -νεωτέρῳ ὄντι Δανιηλ.

48 διαστείλας δὲ Δανιηλ τὸν ὄχλον καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν Οὕτως μωροί, υἱοὶ Ἰσραὴλ; οὐκ ἀνακρίναντες οὐδὲ τὸ σαφὲς ἐπιγνόντες ἀπεκρίνατε θυγατέρα Ἰσραὴλ;

51 καὶ νῦν διαχωρίσατέ μοι αὐτοὺς ἀπ' ἄλλ'λων μακράν, ἵνα ἐτάσω αὐτούς.

52 ὡς δὲ διεχωρίσθησαν, εἶπεν Δανιηλ τῇ συναγωγῇ· Νῦν μὴ βλέψητε ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι, λέγοντες Οὐ μὴ ψεύσονται· ἀλλὰ ἀνακρινῶ αὐτοὺς κατὰ τὰ ὑποπίπτοντά μοι. καὶ ἐκάλεσε τὸν ἕνα αὐτῶν, καὶ προσ'γαγον τὸν πρεσβύτερον τῷ νεωτέρῳ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Δανιηλ· Ἄκουε ἄκουε, πεπαλαιωμένε ἡμερῶν κακῶν· νῦν ἦκασί σου αἱ ἀμαρτίαι, ἃς ἐποίησες τὸ πρότερον

53 πιστευθεὶς ἀκούειν καὶ κρίνειν κρίσεις θάνατον ἐπιφερούσας καὶ τὸν μὲν ἄθῳν κατέκρινας, τοὺς δὲ ἐνόχους ἠφίεις, τοῦ κυρίου λέγοντος· Ἄθῳν καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς·

54 νῦν οὖν ὑπὸ τί δένδρον καὶ ποταπῷ τοῦ παραδείσου τόπῳ ἔώρακας αὐτοὺς ὄντας σὺν ἑαυτοῖς; καὶ εἶπεν ὁ ἄσεβ'ς· Ὑπὸ σχίνον.

55 εἶπεν δὲ ὁ νεώτερος· Ὁρθῶς ἔψευσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ ψυχ'· ὁ γὰρ ἄγγελος κυρίου σχίσει σου τὴν ψυχὴν σήμερον.

56 καὶ τοῦτον μεταστ'σας εἶπε προσαγαγεῖν αὐτῷ τὸν ἕτερον· καὶ τούτῳ δὲ εἶπεν Διὰ τί διεστραμμένον τὸ

σπέρμα σου, ὡς Σιδῶνος καὶ οὐχ ὡς Ἰουδα; τὸ κάλλος σε ἠπάτησεν, ἢ μισρὰ ἐπιθυμία·

57 καὶ οὕτως ἐποιεῖτε θυγατράσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκείναι φοβούμεναι ὠμιλοῦσαν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ θυγάτηρ Ἰουδα ὑπέμεινε τὴν νόσον ὑμῶν ἐν ἀνομίᾳ ὑπενεγκεῖν·

58 νῦν οὖν λέγε μοι· Ὑπὸ τί δένδρον καὶ ἐν ποίῳ τοῦ κ'που τόπῳ κατέλαβες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἄλλ'λοις; ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπὸ πρίνον.

59 καὶ εἶπεν Δανιηλ· Ἀμαρτωλέ, νῦν ὁ ἄγγελος κυρίου τὴν ῥομφαίαν ἔστηκεν ἔχων, ἕως ὃ λαὸς ἐξολοθρευθεῖ ὑμᾶς, ἵνα καταπρίση σε.

60 πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἀνεβόησεν ἐπὶ τῷ νεωτέρῳ, ὡς ἐκ - τοῦ ἰδίου στόματος ὁμολόγους αὐτοὺς κατέστησεν ἀμφοτέρους - ψευδομάρτυρας· καὶ ὡς ὁ νόμος διαγορεύει, ἐποίησαν αὐτοῖς, -καθὼς ἐπονηρεύσαντο κατὰ τῆς ἀδελφῆς. καὶ ἐφίμωσαν αὐτούς -καὶ ἐξαγαγόντες ἔρριψαν εἰς φάραγγα· τότε ὁ ἄγγελος - κυρίου ἔρριψε πῦρ διὰ μέσον αὐτῶν. καὶ ἐσώθη αἷμα - ἀνάιτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

63 Διὰ τοῦτο οἱ νεώτεροι ἀγαπητοὶ Ἰακωβ ἐν τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν. καὶ ἡμεῖς φυλασσόμεθα εἰς υἱοὺς δυνατοὺς νεωτέρους· εὐσεβ'σουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ ἔσται ἐν αὐτοῖς πνεῦμα ἐπιστ'μης καὶ συνέσεως εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Daniele 14

2 Ἄνθρωπός τις ἦν ἱερεὺς, ᾧ ὄνομα Δανιηλ υἱὸς Αβαλ, συμβιωτῆς τοῦ βασιλέως Βαβυλώνος.

3 καὶ ἦν εἰδωλὸν, Βηλ, ὃ ἐσέβοντο οἱ Βαβυλώνιοι· ἀνηλίσκετο δὲ αὐτῷ καθ' ἐκάστην ἡμέραν σειμιδάλεως ἀρτάβασι δέκα δύο καὶ πρόβατα τέσσαρα καὶ ἐλαίου μετρητὰ ἕξ.

4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβετο αὐτόν, καὶ ἐπορεύετο ὁ βασιλεὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ προσεκύνει αὐτῷ· Δανιηλ δὲ προσήχετο πρὸς κύριον.

5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιηλ· Διὰ τί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βηλ; καὶ εἶπε Δανιηλ πρὸς τὸν βασιλέα· Οὐδένα σέβομαι ἐγὼ εἰ μὴ κύριον τὸν θεὸν τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυρι(τ)εῖαν.

6 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτῷ· Οὗτος οὖν οὐκ ἔστι θεός; οὐχ ὁρᾷς ὅσα εἰς αὐτὸν δαπανᾶται καθ' ἐκάστην ἡμέραν;

7 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δανιηλ· Μηδαμῶς· μηδεὶς σε παραλογιζέσθω· οὗτος γὰρ ἔσωθεν μὲν π'λίνοσ ἐστίν, ἔξωθεν δὲ χαλκοῦσ· ὁ μνῶα δὲ σοι κύριον τὸν θεὸν τῶν θεῶν, ὅτι οὐθὲν βέβρωκε πώποτε οὗτος.

8 καὶ θυμωθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς προεστηκότας τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Παραδείξτε τὸν ἐσθιοντα τὰ παρασκευαζόμενα τῷ Βηλ· εἰ δὲ μ' γε, ἀποθανεῖσθε ἢ Δανιηλ ὁ φάσκων μὴ ἐσθίεσθαι αὐτὰ ὑπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ εἶπαν· Αὐτὸς ὁ Βηλ ἐστίν ὁ κατεσθίων αὐτὰ.

9 εἶπε δὲ Δανιηλ πρὸς τὸν βασιλέα· Γινέσθω οὕτως· ἐὰν μὴ παραδείξω ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Βηλ ὁ κατεσθίων ταῦτα, ἀποθανοῦμαι καὶ πάντες οἱ παρ' ἐμοῦ. ἦσαν δὲ τῷ Βηλ ἱερεῖς ἑβδομ'κοντα χωρὶς γυναικῶν καὶ τέκνων.

10 ἦγαγον δὲ τὸν βασιλέα εἰς τὸ εἰδώλιον.

11 καὶ παρετέθη τὰ βρώματα ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Δανιηλ, καὶ οἶνος κερασθεὶς εἰσηνέχθη καὶ παρετέθη τῷ Βηλ. καὶ εἶπεν Δανιηλ· Σὺ αὐτὸς ὁρᾷς ὅτι κεῖται ταῦτα, βασιλεῦ· σὺ οὖν ἐπισφράγισαι τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ, ἐπὰν κλεισθῇ.

13 ἤρσε δὲ ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ.

14 ὁ δὲ Δανιηλ ἐκέλευσε τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐκβαλόντας πάντας ἐκ τοῦ ναοῦ κατασησαι ὄλον τὸν ναὸν σποδῶ οὐθενὸς τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ εἰδότος. καὶ τότε τὸν ναὸν ἐκέλευσε σφραγίσαι τῷ τοῦ βασιλέως δακτυλίῳ καὶ τοῖς δακτυλίοις τινῶν ἐνδόξων ἱερέων· καὶ ἐγένετο οὕτως.

15 ἐγένετο τῇ ἐπαύριον -παρεγένοντο ἐπὶ τὸν τόπον· οἱ δὲ -ἱερεῖς τοῦ Βηλ διὰ ψευδοθυριδίων εἰσελθόντες

κατεφάγοσαν - πάντα τὰ παρακείμενα τῷ Βηλ καὶ ἐξέπιον τὸν οἶνον. καὶ -εἶπεν Δαυνηλ· Ἐπίδετε τὰς σφραγίδας ὑμῶν εἰ μένουσιν, - ἄνδρες ἱερεῖς· καὶ σὺ δέ, βασιλεῦ, σκέψαι μ'· τί σοι - ἀσύμφωνον γεγένηται. καὶ εὗρον, ὡς ἦν ἡ σφραγίς, καὶ - ἀπέβαλον τὴν σφραγίδα.

18 καὶ ἀνοίξαντες τὰς θύρας εἶδοσαν δεδαπανημένα πάντα τὰ παρατεθέντα καὶ τὰς τραπέζας κενὰς· καὶ ἐχάρη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν πρὸς τὸν Δαυνηλ· Μέγας ἐστὶν ὁ Βηλ, καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ δόλος.

19 καὶ ἐγέλασε Δαυνηλ σφόδρα καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ· Δεῦρο ἰδὲ τὸν δόλον τῶν ἱερέων. καὶ εἶπεν Δαυνηλ Βασιλεῦ, ταῦτα τὰ ἴχνη τίνας ἐστί;

20 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· Ἄνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων.

21 καὶ ἐπῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἱερεῖς καταγιγνώμενοι, καὶ εὗρε τὰ βρώματα τοῦ Βηλ καὶ τὸν οἶνον· καὶ ἐπέδειξε Δαυνηλ τῷ βασιλεῖ τὰ ψευδοθύρια, δι' ὧν εἰσπορευόμενοι οἱ ἱερεῖς ἐδαπάνων τὰ παρατιθέμενα τῷ Βηλ.

22 καὶ ἐξῆγγαγεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ Βηλίου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς τῷ Δαυνηλ· καὶ τὴν δαπάνην τὴν εἰς αὐτὸν ἔδωκε τῷ Δαυνηλ, τὸν δὲ Βηλ κατέστρεψε.

23 Καὶ ἦν δράκων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι.

24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δαυνηλ· Μὴ καὶ τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλκοῦς ἐστίν; ἰδοὺ ζῆ καὶ ἐσθίει καὶ πίνει· προσκύνησον αὐτῷ.

25 καὶ εἶπεν Δαυνηλ Βασιλεῦ, δός μοι τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀνελῶ τὸν δράκοντα ἄνευ σιδῆρου καὶ ῥάβδου.

26 καὶ συνεχώρησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέδοταί σοι.

27 καὶ λαβὼν ὁ Δαυνηλ πίσεως μνάς τριάκοντα καὶ στέαρ καὶ τρίχας ἤψησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐποίησε μάζαν καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ φαγὼν διερράγη. καὶ ἔδειξεν αὐτὸν τῷ βασιλεῖ λέγων· Οὐ ταῦτα σέβεσθε, βασιλεῦ;

28 καὶ συνῆχθησαν οἱ ἀπὸ τῆς χώρας πάντες ἐπὶ τὸν Δαυνηλ καὶ εἶπαν· Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς· τὸν Βηλ κατέστρεψε καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε.

30 καὶ ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπισυνῆχθη ὁ ὄχλος τῆς χώρας ἐπ' αὐτόν, ἐκάλεσε τοὺς συμβιωτὰς αὐτοῦ καὶ εἶπεν· Δίδωμι τὸν Δαυνηλ εἰς ἀπώλειαν.

31 δὲ λάκκος ἐν ᾧ ἐτρέφοντο λέοντες ἑπτὰ, οἷς - παρεδίδοντο οἱ ἐπίβουλοι τοῦ βασιλέως, καὶ ἐχορηγεῖτο - αὐτοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῶν ἐπιθανατίων σώματα δύο. - καὶ ἐνεβάλοσαν τὸν Δαυνηλ οἱ ὄχλοι εἰς ἐκείνον τὸν - λάκκον, ἵνα καταβρωθῆ καὶ μηδὲ ταφῆς τύχη. καὶ ἦν ἐν - τῷ λάκκῳ Δαυνηλ ἡμέρας ἕξ.

33 καὶ ἐγένετο τῆ ἡμέρα τῆ ἕκτη καὶ ἦν Ἀμβακουμ ἔχων ἄρτους ἐντεθρυμμένους ἐν σκάφῃ ἐν ἐψῆματι καὶ στάμμον οἴνου κεκερασμένου καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον πρὸς τοὺς θεριστάς.

34 καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἀμβακουμ λέγων· Τάδε λέγει σοι κύριος ὁ θεός· Τὸ ἄριστον, ὃ ἔχεις, ἀπένεγκε Δαυνηλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐν Βαβυλῶνι.

35 καὶ εἶπεν Ἀμβακουμ· Κύριε ὁ θεός, οὐχ ἑώρακα τὴν Βαβυλῶνα καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω ποῦ ἐστίν.

36 καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ ὁ ἄγγελος κυρίου τοῦ Ἀμβακουμ τῆς κόμης αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς ἔθηκεν αὐτὸν ἐπάνω τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

37 καὶ εἶπεν Ἀμβακουμ πρὸς Δαυνηλ· Ἀναστὰς φάγε τὸ ἄριστον, ὃ ἀπέστειλέ σοι κύριος ὁ θεός.

38 καὶ εἶπε Δαυνηλ· Ἐμνῆσθη γάρ μου κύριος ὁ θεός ὁ μὴ ἐγκαταλείπων τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

39 καὶ ἔφαγε Δαυνηλ· ὁ δὲ ἄγγελος κυρίου κατέστησε τὸν Ἀμβακουμ ὅθεν αὐτὸν ἔλαβε τῆ αὐτῆ ἡμέρα. ὁ δὲ κύριος ὁ θεός ἐμνῆσθη τοῦ Δαυνηλ.

40 ἐξῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ ταῦτα πενθῶν τὸν Δαυνηλ καὶ ἐγκύψας εἰς τὸν λάκκον ὄρᾳ αὐτὸν καθῆμενον.

41 καὶ ἀναβοῶσας εἶπεν ὁ βασιλεὺς· Μέγας ἐστὶ κύριος ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστι πλὴν αὐτοῦ ἄλλος.

42 καὶ ἐξῆγγαγεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δαυνηλ ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον ἐνώπιον τοῦ Δαυνηλ, καὶ κατεβρώθησαν.